

ONZE VOGELS

31e JAARGANG No. 2 FEBRUARI 1970

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

KERNGEZONDE VOGELS!

door

VLOCIBARE VITAMINEN

Vinka

Slechts 3 druppels Vinka in 100 cc drinkwater geeft: • snelle volledige rui • glanzend zijdeachtig gevederde • betere zang • meer slagen • kortom, **topkonditie**.

Vraagt tevredenheidsbetuigingen!

GECO-Labor. Venlo fabr. v. **Gecotina-K3**

Amerik. elektrisch kwartelbroedmach. voor ca. 18 eitjes, met handleiding franko

f. 27.-

Inkl. B.T.W.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11,- per jaargang, te starten op postgiro 115534 t.n.v. de Vogelwereld, Caronstraat 70, Hoboken.

ZAAIZADEN

voor vogelkruiden (o.a. voor groenvoerkweek)

1 pak van 20 zakjes diverse zaden, waaronder Vogelmuur (wegens grote belangstelling is het assortiment uitgebreid)

f 5,-

1 pak van 10 zakjes Vogelmuurzaad

f 6,-

Bij bestelling van beide pakken wordt de totale prijs

f 10,-

Franco toezending volgt na overschrijving op girorekening 1169227 t.n.v. H. Booij, Frisostraat 68¹, Sneek (ook mogelijk via Uw bank) of postwissel.

Belgische vogelhouders kunnen bestellen via hun bank of met internationale postwissel.

A. P. van Gils

Oranjeplein 21 Goirle (Holland)

Telefoon 04247 - 15 79

Vogel- en Dierengroothandel

Wij bieden regelmatig aan:

Zangkanarie man G.&Bont	12,- pst
Pop kanaries	5,50 pst
Rood intensive man en pop	20,- pst
Zalmrood man en pop	17,50 pst
Goud en zilver agathpop, man	15,- pst
Isabel kanaries pop en man	15,- pst
Witte kanarie man	15,- pst
Witte poppen kan.	12,50 pst
Gloster kanaries	50,- ppr
Border kanaries	50,- ppr
Norwich kanaries	110,- ppr
Yorkshire kanaries	100,- ppr
Zebravinken Grijs	8,50 ppr
Zebravinken Wit	8,- ppr
Zebravinken Beige	7,50 ppr
Zebravinken Zilvervleugel	12,50 ppr
Zebravinken masker	12,50 ppr
Jap. Meeuwjtjes	6,50 ppr

Spitsstaart amadines	35,- ppr
Gordelgrasvinken	35,- ppr
Binsen astrildes	35,- ppr
Driekleur pap. amadines	45,- ppr
Roodkop pap. amadines	125,- ppr
Gould amadines	65,- ppr
Bruinborstrietvink	55,- ppr
Binchonows	50,- ppr
Cerus amadines	35,- ppr
Splendid parkieten	150,- ppr
Bourks parkiet	45,- ppr
Turquoise parkiet	75,- ppr
Roodrugparkiet	45,- ppr
Prachtrosella	175,- ppr
Elegant parkiet	100,- ppr
Stanly ros.	325,- ppr
Blaskop ros.	450,- ppr
Pennant ros.	650,- ppr
Valkparkieten	30,- ppr
Halsbandparkieten	25,- ppr
Bonte boertjes	30,- ppr
Kanarievleugel park.	35,- ppr
Pruimkop park.	50,- ppr
Muisparkieten	35,- ppr
Nandayas park.	55,- ppr
Jandayas	75,- ppr
Personatas	45,- ppr

Fischeries	40,- ppr
Rose collies	27,50 ppr
Tarantas	32,50 ppr
Groene pop, met kool	200,- pst
Grijze roodstaart	225,- pst
Mooie middel Beo	75,- pst
Java Bees, groot	200,- pst
Middel Kakatoes	175,- pst
Kleine Kakatoes	135,- pst
Ind. nonpareils	15,- ppr
Mex. nonpareils	20,- pst
Groene kard.	22,50 pst
Roodkuif kard.	20,- pst
Rode kardinaal	22,50 pst
Geelstuit edelz.	11,- pst
Chin. Dwergkwartels	12,50 ppr
Silver kwartels	20,- ppr
Kal. kuifkwart.	35,- ppr
Jap. Kwartels	15,- ppr
Witte Jap. kwartels	30,- ppr
Diamantduifjes	20,- ppr
Zilverduifjes	40,- ppr
Zebraduifjes	30,- ppr
Senegalduijjes	15,- ppr
Brunnerkroppers	30,- ppr
Trio Goudfazant	35,-
Opgezette vogels:	
Vlaamse gaaien	20,- pst
Eksters	17,50 pst
Eekhoortjes	20,- pst
Wazeis	17,50 pst
Hermelijntjes	25,- pst
Meeuwen	25,- pst
Taling eendjes	22,50 pst
Grote eenden	25,- pst
Bosfazanten	30,- pst

Verder vele soorten op aanvraag.

Verzending onder rembours minimum orders 25,- kistje 2,-.

Wij vragen speciaal Australische prachtvinken, parkieten en verders regelmatig andere vogels voor onze EXPORT.

's WOENSDAGS ZIJN WIJ GESLOTEN. 's Zondags van 10 tot 2 uur geopend.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) 261990.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

2e Penningmeester: J. J. Krol, Trompstraat 18, Meppel.

Leden: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18157.

W. G. Onk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Brillestraat 2, Grave, Telefoon (08860)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehornstraat 40, Bergen op Zoom.

Postbus 74, giro nr. 1148524, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00 - 17.30 uur. Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, verzendte zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

Adressen speciaalclubs N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

secretaris: H.L.L. Hoedemaker

Coba Pulskenslaan 14, Tilburg, tel. 04250-35747

contributie: f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,-

Nederlandse Zebra-vinken Club

secretaris: B.L. v.d. Stroom

Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk

contributie: f 10,- per jaar. Inkomgeld f 5,-

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

secretaresse: Mevr. M.T. Paapen-v. Mourik

Officiersweg 24 Epe (Gelderland)

inlichtingen bij de secretariaten der speciaalclubs en het bondsbureau,

opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan het bondsbureau.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling

Binnenland f 10,- per jaar. Buitenland f 11,- per jaar.

Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces; voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels“ van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,- per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod“.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

Ontwerp en druk: Steans NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

31e jaargang no. 2, februari 1970

oplage 45.000 ex.

Redactie:

C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, tel.: (01640) - 6314

P. Rijnders, Kometenlaan 81, Bilthoven,

tel.: (030) - 782761

Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt,

tel.: (030) - 761208

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 2 maart 1970

INHOUDSOPGAVE

	pag.
Chinese dwergkwartels	53
Kanaries en zebra-vinken	55
De kneu	56
Nuttige wenken bij de kanariekeek	58
De Andes-kondor	59
De natuur slaapt	60
Het kweken van Harzer zangkanaries	61
De Zwartkin-Timalia	63
Zebra-vinken	64
De Roodkuifkardinaal	66
Paljas de Liervogel	68
De Maskeramadine	69
Engelse Postuurkanaries	71
De Zilveroornachtegal	72
Onkruidzaden	73
Lezers schrijven	74
Beschouwing	75
De grasparkiet	77
Vermoed van de reis	79
Goulds eigen kweek	80
Boekennieuws	81
Glosterkanaries	82
Beproof uw vogelkennis	83
Kweekervaringen van een leek	84
De Geschiedenis van de Kanarievogel	87
Belangrijke mededelingen	88

Voorpagina: Roodkuifkardinaal, zie artikel op pagina 66

Ussel

De

Chinese dwergkwartels

In de herfst van 1967 kwam ik in het bezit van een paartje Chinese dwergkwartels. Ze waren uitgebroed in de voliére van mijn broer en ik had het nestje van zes dwergen een poos onder mijn hoede, toen hun eigenaar met vakantie was.

Mijn nieuwe aanwinst kreeg als onderkomen een voliére-achtig bouwsel op een grote zolder, met vensters op het westen, waarin ook mijn kanaries waren ondergebracht.

In een hoek plaatste ik schuin een bloembak van asbest, ruim een meter lang en gevuld met droog zand. In de bak zette ik allerlei takken van struiken, coniferen en brem, die vrij kwamen, toen

mijn tuin gesnoeid werd. De asbestbak camoufleerde ik met ruige graszoden, waarover de laagste takken van brem en heide uit de bak naar beneden hingen; een prachtig plekje om weg te schuilen. De ruimte achter de bak vulde ik op met droge, ruige graszoden en dat werd het domeintje, waar mijn Chineesjes zich graag ophielden en waar ik op zaterdag 27 januari 1968, diep in de ruigte verscholen een nestje met vijf eitjes ontdekte. 's Maandags ging het hennetje zitten broeden, maar na een week verliet ze het nest, waarschijnlijk tengevolge van de al te grote belangstelling van mijn kant.

Eind februari kreeg ik een legsel van tien eitjes, maar het hennetje ging niet weer zitten broeden. De eitjes lagen later verspreid over de bodem van de voliére. Ik nam ze weg, maar al spoedig ontdekte ik, vrijwel op dezelfde plaats opnieuw een nestje. Ik durfde niet gaan kijken, toen ik merkte, dat het hennetje de hele dag praktisch niet meer te voorschijn kwam. Op zondag 31 maart 1968 zaten het haantje en het hennetje 's middags stijf tegen elkaar in de ruigte voor de asbestbak, maar af en toe zag ik een klein kopje tussen de veren van pa en ma door gluren. 's Morgens had ik aan de gedragingen van het haantje reeds gemerkt, dat er iets aan de hand was. Het ging steeds weer naar het broedende wijfje kijken en zat later, als ik nieuwsgierig kwam kijken stijf naast het hennetje op het nest. Er bleken vijf jongen te zijn uitgekomen en in het nest vond ik een paar dagen later één aangepikt eitje; twee eitjes met dode, maar volgroeide jongen en één onbevruucht ei.

Was ik nog weer te nieuwsgierig geweest? Had ik te lang staan gluren naar het bijna onzichtbare hennetje, dat zich op haar nest altijd zoveel mogelijk met grasstrootjes inkapselde, zodat je soms alleen de oogjes even zag schitteren, als ze haar kopje bewoog? Op 2 april lag er één van de jonge dwergjes, uiterlijk dood ergens in het hok, terwijl pa en ma in een andere hoek, knus tegen elkaar gedrukt hun verdere kroost verwarmden. Ik nam het ogenschijnlijk dode hummeltje mee en legde het in een kartonnen doosje op een radiator van de verwarming. Met uit het nest gevallen jonge kanaries had ik daarmee ook reeds een paar maal succes gehad en

In deze editie zijn de eerste bijdragen aan onze wedstrijd opgenomen. U weet het, aan het eind van dit jaar kan ook aan u een prijs van 100, 75, 50 of 25 gulden worden toegekend.

U moet daarvoor een bepaald door u behaald kweekresultaat in een goed leesbaar artikel trachten weer te geven. Uw bijdrage dient u als titel te geven „Mijn kweek met...“ waarbij u dan inplaats van de puntjes de betreffende vogelsoort dient te vermelden.

Aan het slot van het artikel vermeld u uw naam en adres. Om een zo objectief mogelijke beoordeling te bewerkstelligen, wordt uw naam niet bij het artikel vermeld.

Wanneer u na inzending van uw bijdrage een bevestiging van ontvangst krijgt, wil dat tevens zeggen dat uw artikel wordt geplaatst en ontvangt u, na plaatsing, een bedrag van tien gulden.

De inzendingstermijn sluit 1 oktober 1970.

Artikelen in te zenden aan: Redactie binnenland, C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom.

tien minuten later was ook mijn miniatuur kuikentje weer zo vlug als water. Ik merkte, toen ik het weer naar boven bracht, dat het kleiner was dan de overige jongen. De volgende morgen lag het toch dood en stijf in het hok en een dag later herhaalde zich deze trieste geschiedenis. De temperatuur op mijn zolder schommelde zo om de 5 graden C. en ik besloot, om verder onheil te voorkomen, met een straalkacheltje te gaan werken. Al gauw hadden de kleine drommels in de gaten, waar ze zijn moesten. De overige drie waren voor dwergkwartelkuikens stevig gebouwd en wisten hun ouders vlug te volgen, als ze door het hok scharrelden met een bodemopervlakte van 2 bij 2 meter. Met geknipte meel- en regenwormen, universeel voer en trosgierst en zaad voor tropische vogels groeiden ze goed op. Na ongeveer drie weken bleken het twee haantjes en één hennetje te zijn. Ik deed ze, toen ze zeven weken oud waren in een grote kistkooi en daarin ontdekte ik op 8 juni de eerste drie eitjes van het twee maanden oude hennetje. Toen ze maar door bleef leggen, heb ik haar apart gezet en toen hield het eieren leggen gauw op.

Op 17 mei zat de oude hen opnieuw te broeden en op 3 juni waren er zes jongen, waarvan er ééntje verongelukte, doordat hij door het kwadraatgaas was gekropen. De overige vijf bleken vier haantjes en een hennetje te zijn, die zeer voorspoedig opgroeiden en geen last van kou hadden, zoals het eerste broedsel. In augustus heb ik nog weer een nestje van vijf jongen gehad.

Eén paartje haalde op de tentoonstelling in de herfst 89 punten. Dat waren die uit het eerste broedsel.

Ik had heel wat ervaringen opgedaan:

Een broedende hen heeft het liefst zo weinig mogelijk belangstelling

Pa gaat bij ma op het nest zitten, zodra de jongen beginnen uit te komen.

Dat uitkomen is een kwestie van een paar uren. Wat zich dan nog niet uit het ei heeft weten te wurmen, wordt in de steek gelaten

Pa verzorgt z'n kroost vooral niet minder dan ma en loodst een piepend achteraan komertje langzaam weer naar de rest van het kwartelgezin toe.

Kleine exemplaren hebben te lang werk, om na een tocht door de voliére weer veilig onder moeders warme vleugels te komen. Als pa en ma een nieuwe tocht beginnen, op zoek naar voedsel, zijn ze nog niet weer op temperatuur gekomen. Ze raken steeds verder achterop en sneuvelen na een paar dagen.

De kuikens kunnen geringd worden, als ze ongeveer vier weken oud zijn. Eerder verliezen ze hun ring maar steeds.

Nadat de hen gewend was, ging ze minder versholen broeden. Eénmaal heeft ze zelfs een legsel uitgebracht, achter een paar stenen, waar-

op iedere dag vers water werd geplaatst, vlak voor de deur van de voliére.

Gaat de broedende hen fourageren, dan blijft ze soms behoorlijk lang van het nest, maar dat heeft geen kwade gevolgen. Ze probeert weer op haar nest te gaan zitten op een moment, dat ze zich onbespied denkt.

Een zandbad, in schoon versgestrooid zand, wordt zeer op prijs gesteld.

Vogelmuur, onrijpe graszaden en andere onkruidzaden op de bodem gestrooid, hebben de voorkeur en ze laten er het gewone zaad voor tropische vogels voor in de voerbakjes liggen.

Op 23 febr. 1969 had ik alweer het eerste nestje van vijf jongen in de voliére rondscharrelen. De temperatuur op m'n zolder was 3 graden C. en buiten vroom het flink. Ik had mijn eerste jonge hennetje van 1968 op reserve gehouden. Dat had haar broedende moeder in 't geheel niet gestoord en was een welkome afleiding voor haar vader geweest. De pas uitgekomen broertjes en zusjes probeerden ook onder haar vleugels warmte te zoeken. Dat vond ze blijkbaar niet prettig. Ze schoot steil omhoog, een verbouwereerd donsballetje achterlatend, dat, soms op de rug terecht gekomen, de grootste moeite had weer overeind te krabbelen. Ik begreep, dat dit te gevaarlijk werd en verwijderde deze liefdeloze grote zus ijlings.

Toen ik naar een vergadering moest en 's middags thuis kwam, lag er één kuikentje morsdood en een tweede bakerde ik weer op bij de radiator.

Van een lade uit een oud kabinet heb ik toen zo vlug mogelijk een soort van kunstmoeder gemaakt. In de korte kant boorde ik een gat, waardoor de fitting van een lamp met het snoer naar buiten kwam. Een rode lamp van 60 Watt was gauw gekocht en over de hele lade werden twee glasplaten gelegd, gescheiden door een raampje met kwadraatgaas.

De vier overgebleven jongen hadden spoedig in de gaten, dat het onder de lamp minstens zo goed vertoeven was, als onder moeders vleugels. De hen had ik bij de jongen in de kunstmoeder gedaan. Ze verzorgde haar jongen prima en onderhield een druk contact met het haantje, dat tokkelde en kraaide, maar haar niet zien kon. Na ruim een week heb ik haar weer met haar echtgenoot verenigd en ze heeft in 1969 nog driemaal een nestje grootgebracht. Doordat er steeds de eerste dagen kleine exemplaren sneuvelen, ben ik er toe overgegaan, de hen met haar pas uitgekomen kuikens direct over te brengen in de tot kunstmoeder omgebouwde lade. Je kunt het piepkleine grut door de glasplaten rustig bestuderen en er zijn op deze manier praktisch geen uitvallers meer geweest.

Van het eerste broedsel van 1969, begon toen ze ruim zeven weken oud was een hennetje te leggen in een grote kistkooi van 150 cm bij 35 cm. Toen ze twaalf weken oud was scharrelde

ze rond met twee flinke kuikentjes. Van de overige eitjes bleken er drie onbevruucht te zijn en vijf volwassen jongen te bevatten. In de kooi broedde ook een stel pigmentkanaries, zodat ik iedere dag vlak bij de broedende hen moest komen, die als enige dekking een paar takjes en wat stro had. Daardoor heeft ze waarschijnlijk de andere eitjes te vroeg verlaten. Ik heb haar geen gelegenheid gegeven weer te gaan broeden. Toen ik haar broer had verwijderd, was het eieren leggen afgelopen.

Al met al heb ik de afgelopen twee jaren buiten-

gewoon veel plezierige spanning beleefd aan deze kleine dwergen met hun inderdaad hommelachtige hummeltjes.

Er zitten nu nog drie paartjes in de volière en als ik 's avonds laat, met m'n zaklantaarn nog even kom inspekteren, zitten ze meestal, de staarten inéèngedrukt, met hun zes kopjes naar alle kanten, elkaar te warmen en over elkaar te waken.

Dwergkwartels? Ideale bodemvogels in de volière! Vooral als je zo gelukkig bent een hennetje te hebben, dat zelf tot broeden overgaat en deze eigenschap doorgeeft aan haar nageslacht.

In het begin van dit jaar had ik in één van mijn volières een span gele kanaries en een span zebravinken, waarvan de man wit en de pop grijs was. Deze paartjes leefden in goede harmonie met elkaar. De kanaries kregen kanarievoer en de zebra's tropisch voer. Wel kon ik natuurlijk onmogelijk verhinderen dat de kanaries van het tropisch voer snoepten. Ook kregen de vogels naast dagelijks schoon bad- en drinkwater, krachtvoer, trosgierst, groenvoer, sopia en grit. En dan ook nog om de andere dag een snee oud wittebrood geweekt in water of melk (als het koud weer was weekte ik het brood in melk, bij warm weer in water).

Toen de broedtijd aanbrak hing ik aan de achterwand van de volière 2 open en twee gesloten nestkastjes op. Het span zebravinken had al spoedig één van de gesloten nestkastjes in bezit genomen, maar de kanariepop had het zo vlug niet voor elkaar. Zij vloog maar met nestmateriaal

rond en het viel mij op dat ze steeds op een bepaalde plek aan het gaas hing en daar probeerde een strootje te bevestigen, wat nooit lukte. Ik heb toen op die plek, dus aan het gaas een kanarienesskastje opgehangen. Al direct was de pop druk in de weer dit nest op te maken. Ook de man sloofde zich uit en hielp op zijn manier mee. Al gauw was nu het wiegje gereed en een paar dagen later lag het eerste eitje erin.

De zebra's zaten al te broeden. Doordat de kanariepop zo lang naar een geschikte nestplaats had gezocht, waren de zebra's hen ruim een week voor. Alles ging verder prima. Ik verstrekte nu inplaats van krachtvoer opfokvoer en in ruime mate groenvoer.

Op zekere dag merkte ik aan de gedragingen van de zebra's dat er jongen moesten zijn. Hadden ze vooral in de laatste tijd samen gebroed, nu was er steeds één van de vogels bij de voerbak te vinden, vooral muur aten ze veel. Toen de jongen ruim een week oud waren, besloot ik ze te ringen.

Ik keek in de nestkast en kon toen mijn ogen niet geloven. Het nest was door de oudervogels keurig in tweeën verdeeld. Een tussenwand was gemaakt van hooi en uitgelopen touw. In de ene helft van het nest lagen drie witte jongen, in de andere helft één bont jong. Alle jongen werden goed gevoerd. Ze hadden de kropjes vol. Van de drie witte jongen hadden er twee rode oogjes. Eén had zwarte oogjes, ook het bonte jong had zwarte.

Ik heb de vogels geringd en ervoor gezorgd alles net zo achter te laten als ik het gevonden had.

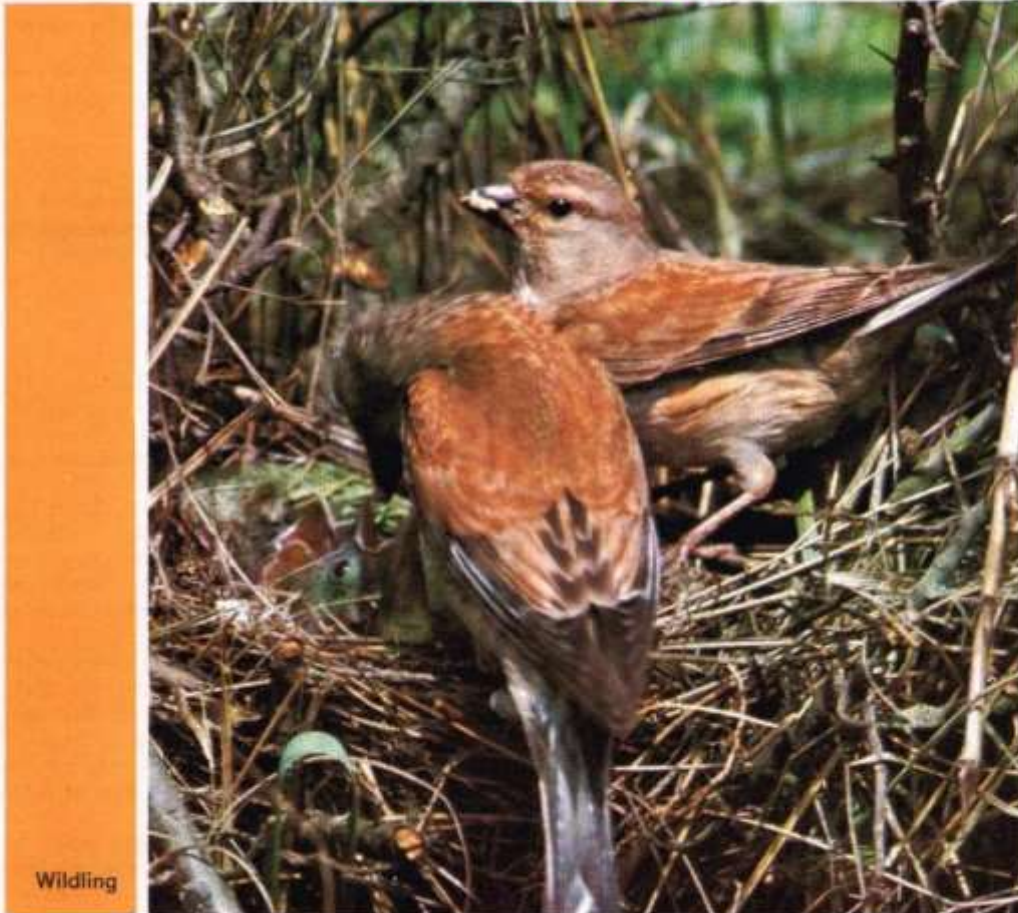
Een tijdje later zag ik dat er bij de kanaries ook gezinsuitbreiding had plaats gehad, deze hadden drie jongen.

Toen op zekere middag gebeurde het...

Ik was jammer genoeg niet thuis, anders had ik misschien nog wel op tijd in kunnen grijpen, 2 van de jonge zebravinken vlogen voor 't eerst uit 't nest. Ze hadden als rustplaats het kanarieness uitgekozen dat precies tegenover hun eigen nest aan het gaas hing. De kanaries durfden toen niet weer naar het nest om te voeren omdat de zebravinkouders hen steeds achtervolgden.

Vervolg op pagina 62

De kneu

Wildling

Waarschijnlijk zullen er onder u niet veel zijn, die het kneutje niet kennen. Hoe het vogeltje aan de naam kneu is gekomen, weet ik helaas niet, maar het zal wel iets te maken hebben met het geluid, dat het laat horen als het in deinende vlucht door de lucht danst en dat klinkt als „knut — knut — knut“.

Ik heb het Etymologisch Woorden boek van dr. J. de Vries er eens op nageslagen, maar ook daar werd ik niet veel wijzer van: **kneu**, vogelnaam, vrij laat opgekomen, zie **kneuter**, waarachter staat vermeld: vogelnaam en **kneuteren**, een klankformatie als knetteren. (Als we nu het voortbrengen van het „knut — knut“ betitelen met „knutteren“, dan zijn we misschien op de goede weg.) Overigens vind ik de tweede naam **robijntje** heel wat mooier en nu ik toch met namen bezig ben: elders kent men dit diertje ook nog als kneuter, heikneuter, helmourik, brandsijs, vlamsijs, hennepvink, lukker, tukker, robijn-frijter, vlasvink en vinkske. Dat zijn er nog al een paar;

wel een bewijs dat de kneu beslist geen onbekende is.

Deze vogels houden van gezelligheid, want heel vaak vindt men een aantal nesten vlak bij elkaar, hoewel daar tegenover staat dat ik in het noordoosten van Friesland een nestje vond in een alleenstaande meidoorn, terwijl er verder in de gehele omtrek geen struik te bekennen viel. Kort na de oorlog heb ik een tijdje gewoond in de duinen bij Hoek van Holland. Op een oppervlakte van een paar honderd vierkante meter bevonden zich tientallen kneuewieggen.

Eén zo'n toekomstig kinderkamertje bevond zich in een kleine duindoorn vlak voor onze ramen, zodat mijn vrouw en ik vanuit de woonkamer alles uitstekend konden observeren. Het nestbouwen en alles wat er mee samenhangt, Heel toevallig zagen wij een baltsend mannetje dat al fladderdansend met een sprietje in zijn dikke snebje, een vrouwtje het hof maakte. Dat was een kostelijk gezicht en kennelijk raakte het dammetje er zo van onder de indruk, dat zij zich in-

Ussel

De /

minder dan geen tijd gewonnen gaf. Voor zover ik het mij herinneren kan was dat de eerste en enige keer dat wij meneer met bouwstoffen in de snavel zagen. Hoewel hij zich wel verwaardigde zijn gaaike al zingend te begeleiden, was zij het die het nest vervaardigde. Dit bestond groten-deels uit halmpjes en sprietjes en wat wörtel-draadjes; wij zagen het zienderogen groeien. In het begin konden wij er nauwelijks enige vorm in ontdekken, maar allengs begon er tekening in te komen. Wij zagen duidelijk hoe het bruinachtige „zwoegstertje“ de bouwstoffen op hun plaats legde, waarna zij met de borst het langzaam wordende kommetje in de goede vorm drukte. De binnenkant werd warm gevoerd met haren en wol. Toen de wieg helemaal gereed was werden de eitjes gelegd, elke dag één tot er vijf in het broednapje lagen. Suikergoedeitjes: mooi zacht lichtblauw met roodbruine vlekjes, veegjes, stipjes en adertjes. Overdag zat het vrouwtje op de eitjes, terwijl meneer, zittend op de waslijn, uitbundig kwinkeleerde. Het was een aangenaam, nogal gevarieerd en beslist niet onmuzikaal gekwetter.

Maar dan was het net of hem ineens te binnen schoot, dat hij ook nog zoiets was als een 'zorgzame echtgenoot'. Snel wierp hij zich op de wiekjes, riep een paar maal zeer duidelijk „knuut — knuut“ en vloog vervolgens in een sierlijke golvende vlucht een eind weg om eterij op te snoren. Langs het Delflandse Spoorreintje was het een en al onkruid en veel moeite voldoende snavelkost te vinden had het heertje dan ook niet. Met de nodige zaadjes keerde het terug en bracht de versnapering aan zijn eega.

Als vriend kneu zo op de waslijn zat te kwinkelen, konden we hem op ons gemak bekijken en bewonderen. Hij mocht er best zijn met zijn fraaie rode voorhoofd en borst, de grijsachtige keel, de roodwarme rug en het duidelijk wit in de bruinzwarte staart- en slagpennen. Dit laatste viel vooral goed op als hij deze spreidde. Toch was hij toen nog niet eens op z'n mooist, want het helderst vlamt het rood van borst en voorhoofd in juni als de jongen van het eerste broedsel zichzelf reeds aardig kunnen behelpen. In de avonduren mocht mevrouw het nest even verlaten; dan kon zij even haar ledematen strekken en nam mijnheer plaats op de vijf eitjes, die na elf dagen — het was in de warme zomer van 1947 — waren uitgebroed. Beide partners sleepten eterij aan: zaadjes, die eerst in de krop werden geweekt. Heel in het begin waren het insecten, die de jongen kregen toegestopt, maar dat duurde slechts kort. Als ik dan zo'n kaal nestjong in mijn handen nam, kon ik door het doorzichtige huidje zien wat het had geconsumeerd. Er was voedsel bij de vleet, niet alleen langs het spoorbaantje, maar ook op de zandpaaltjes was een welige groei van distels, brandnetels en ander onkruid. Niettemin moesten ook onze zonnebloemen eraan geloven, maar het was beslist niet al-

leen „ons“ paartje dat er zich te goed aan deed. Voorts nuttigen kneuen ook hennep-, kool- en lijnzaad. De jongen groeiden als kool maar helaas heb ik ze niet kunnen ringen. Op zekere ochtend, toen ik weer eens ging kijken, was het wiegje niets anders dan een ruïne, het hing helemaal schuin in de doorns en van de jongen geen spoor. Dat had een van de verwilderde katten op zijn geweten, want wat voor schade die mormels aanrichten is met geen pen te beschrijven. Eén kat in een bepaald gebied richt vaak meer schade aan dan meerdere kraaien en meeuwen. Daarom: mocht u zo'n dier in het veld tegenkomen en u ziet kans hem te pakken, dan nooit van zijn leven enig medelijden! **Doe wat uw hand vindt om te doen!** Ondanks alle krantenberichten zijn hier klemmen het enige afdoend middel. Felix laat zich gemakkelijk vangen en onder schot krijgt men hem vrijwel niet. Een jager deelde mij mee, dat de verhouding klem : schot is als 10 : 1. Maar we keren nog even naar onze kneuen terug. Zij worden gerekend tot de zogenaamde jaarvogels, individuen die als soort het hele jaar bij ons zijn. Maar het is de vraag of de kneutjes, die hier 's winters acte de présence geven, wel tot onze broedvogels behoren. Waarschijnlijk zijn het trekkers uit noordelijker oorden, terwijl onze vogels in zuiderlijker landen overwinteren: Zuid-Frankrijk en de landen rond de Middellandse Zee.

Enige bijzonderheden:

Bij Hoek van Holland vond ik op zekere dag een nestje van een kneu, dat geheel was gemaakt van glaswol. Er lagen drie eitjes in en ik nam me voor, dit nest als curiositeit te verzamelen als de jongen eenmaal waren uitgevlogen. Het bleek niet nodig te zijn: plotseling was het verdwenen, wat overigens niet verwonderlijk was, daar het al op vele meters afstand te zien was. Ook vond ik er een nestje met drie spierwitte eitjes, zonder één vlekje. Zoiets vermeld je uiteraard in je natuurjournal met kapitale letters. (Normaal lichtblauwe eitjes zonder stipjes en vlekjes komen wel vaker voor.)

In de volière

Vaak klagen volièrehouders dat het rood zo gauw verdwijnt bij de mannetjes in gevangenschap. Tegenwoordig zijn er echter diverse middeltjes in de handel om dit verbleken tegen te gaan. (Carolinepreparaten, cantaxantine, hoewel er ook auteurs zijn, die beweren dat wanneer men de vogel precies hetzelfde voer kan geven als wat hij in het wild opsnort, het rood ook blijft gehandhaafd.) Naar verluidt is de kneu ideaal voor bastaardkweek; kruisingen zijn voorgekomen met kanarie, goudvink, putter, Europese kanarie, groenling en sijs. Vooral de kruising man kneu x rode kanariepop schijnt prachtig gekleurde resultaten te geven. Het is maar dat u het weet!

Nuttige wenken bij de kanariekweek

door Th. Bruijners

SLOT

Geen of slecht bevruchte eitjes zijn vaak het gevolg van het met te jonge of te oude vogels gaan kweken; geforceerde kweekvogels die in feite niet voor hun taak berekend zijn. Alleen dus met vogels van start gaan welke in optimale kweekconditie zijn. Kanaries ouder dan vijf jaar, kan men beter maar voor de kweek uitschakelen. Zij leggen in de regel weinig eieren waarvan bovendien de bevruchting sterk is teruggelopen.

Het kan ook voorkomen dat de oorzaak van slecht groeiende jongen gezocht moet worden in de voeding of de kweekcombinaties. Als de voeding niet is aangepast of is er gebrek aan vitaminen dan kan dat verschijnsel zich voordoen. Hieruit ontstaan gewoonlijk ook de gebreksziekten, zoals misvorming etc.

Terugkomend op mijn vorig artikel wil ik er toch nog even op wijzen dat wanneer er een goede kweekadministratie wordt gevoerd, het samenstellen van onjuiste kweekcombinaties niet behoort te gebeuren. Uit de administratie blijkt welke de poppen en mannen met de goede eigenschappen zijn en daarmee moet u verder gaan. Een popje met goede eigenschappen kan met gemak een nest van vijf jongen groot brengen. Als deze jongen ongeveer veertien dagen oud zijn, moet u de man — in het geval u wisselbroed toepast — ter hernieuwde kennismaking even terug bij de pop zetten. Wel opletten dat het popje niet bevlogen wordt. Het popje zal mede daardoor weer voortplantingsneigingen krijgen waardoor zij haar kroost harder gaat voeren. Is de voortplantingsdrijf bij haar al reeds te fel, dan moet u dit trachten af te remmen. Dit kunt u het beste doen door haar gedurende ongeveer tien minuten in een vliegruimte zich te laten vermoeien. Indien nodig dagelijks herhalen. Het spreekt vanzelf dat u bij dergelijke popjes de man niet eerder toelaat dan wanneer de jongen ongeveer twintig dagen oud zijn. Gedraagt het popje zich normaal, dan kan het wel enkele dagen eerder.

Overigens moet ook de man zich behoorlijk gedragen en ook niet te fel zijn. In feite moet het paar goed overeen komen en alles in evenwicht zijn. Het nestje moet u zeer zeker tot de twintigste dag laten hangen. De reeds eerder uitgevlogen jongen gebruiken dat namelijk vaak als slaapplek. Na twintig dagen dus verwijderen, goed schoonmaken en ontsmetten — ook de kooi zelf — en weer terug hangen. Heeft u aan uw kweekkooien een zogenaamde kinderkamer,

dan dienen daarin de jongen enige tijd te worden geplaatst. De ouders kunnen dan hun jongen nog wat bijvoeren. Wel in de kinderkamer een bakje water en een bakje opfokvoer plaatsen, zodat zij zo vlug mogelijk zelf het nodige opnemen. Na enkele dagen kan men aan het voer wat voorgeweekt nootzoetraapzaad toevoegen. Heeft u geen kinderkamer en moeten dus de jongen bij de ouders in dezelfde ruimte verblijven, dan is het zaak vanaf de derde dag dat de man is geplaatst, de zaak goed in het oog te houden. De kans bestaat dan dat het popje aan het volgende legsel gaat beginnen. In de morgenuren het gelegde eitje vervangen door een kunsteitje. Gebeurt dit niet dan bestaat de kans dat het eitje wordt bevuild. In de meeste gevallen is het tweede legsel compleet als de jongen van het eerste legsel 27 à 28 dagen oud zijn. Zij zijn dan zelfstandig genoeg om voor hun eigen kostje te zorgen.

In een niet te grote ruimte moeten ze dan nog ongeveer twee weken worden gehouden tot zij goed op zaad zijn en de bekken bovendien hard genoeg zijn om de zaden te pellen.

Intussen kunnen ze dan ook reeds gewend raken aan de temperatuur die over het algemeen in de grote vliegruimte heerst. Nooit pas zelfstandige jongen direkt in een bevolkte vliegruimte plaatsen. Zij zijn dan echt nog wat te onbeholpen om het tegen hun oudere soortgenoten op te nemen, waardoor zij vaak gebrek lijden aan voedsel.

De vliegruimtes nooit overbevolken; meer dan acht vogels per kubieke meter is fout. Zij hebben, voor een goede lichamelijke ontwikkeling, voldoende ruimte nodig.

Tijdens de kweek is het aan te bevelen uw vogels zo veel mogelijk met rust te laten. Zijn ze gewend aan rumoer om zich heen, dan kunnen ze wel wat hebben. Is dat echter niet het geval en doet er dan plotseling iets bijzonders op, dan kan het gebeuren dat een nest in de steek wordt gelaten. In principe dus altijd rustig aan. Ook wat nestcontrole betreft, rustig aan doen en liefst altijd door dezelfde persoon. Veroorzaakt nooit schrikreacties.

Tot slot nog enkele puntjes.

Pakt bij het uitvangen van een vogel deze nooit te vast in de hand. Het is niet alleen dat de vogel het niet prettig vindt, maar het kan ademhalingsmoeilijkheden veroorzaken.

Zorg dat uw kooien vrij zijn van ongedierte. Controle daarop is noodzakelijk. In een mum van tijd kan uw hele kweek naar de knoppen zijn. Bij

aantreffen van luis of mijt deze zorgvuldig bestrijden.

Houd de kooien schoon. Regelmatig de laden of bodems voorzien van schoon zand. Zo mogelijk regelmatig ontsmetten.

Steeds uw vogels observeren en alles zoveel mogelijk vast leggen in uw kweekregister. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen: Een goede administratie is het begin van een goede kweek. Succes en hopenlijk tot een volgende keer.

Met zijn meer dan 3 meter vleugelspanwijdte is de andes-kondor van Zuid-Amerika de grootste vliegende vogel. Ze leven op 2000-5000 meter hoogte in de bergen en zweven in grote kringen hoog boven in de lucht en speuren met hun geweldig scherp gezichtsvermogen naar voedsel.

Gieren zijn de beste zweefvliegers onder de landvogels. Men neemt aan dat de kondors niet alleen op dode dieren letten maar ook op soortgenoten. Ze komen af op een soortgenoot die op vele kilometers afstand naar beneden duikt. Op hun beurt trekken de nieuwkomers weer anderen mee. Wordt door een vogel een kadaver gevonden, dan komen soms vogels van meer dan 50 km aanvliegen!

Amerikaanse Gieren maken geen geluid. Ze zijn stom en kunnen hoogstens sissende geluiden voortbrengen.

Vijanden kennen deze vogels met hun geweldige afmetingen eigenlijk niet of het moet de mens al zijn. De vogel leeft echter in onherbergzaam terrein en dus valt het wel wat mee.

Dit in tegenstelling tot een familielid uit Noord-Amerika, de Californische kondor, waarvan nog slechts enkele tientallen voorkomen.

De vogels missen de durf en de kracht om een levend dier aan te vallen. Ook de snavels zijn zo zwak dat ze eigenlijk alleen in staat zijn rottend vlees af te scheuren. Anders is het wanneer een pas geboren kalf alleen wordt aangetroffen of een ander hulpeloos dier wordt gevonden.

Men neemt aan dat de gieren een kale kop hebben vanwege het „speciale” voedsel dat ze tot zich nemen. De veren zouden binnen de kortst mogelijke tijd aan de kop vastplakken en hun functie verliezen.

Vanwege het voedsel dat de vogels tot zich nemen verspreiden ze een ondraaglijke stank en dat zal ook wel mede een oorzaak zijn dat er bijna geen vogels geringd zijn.

Een bezoek aan de horst zal wel geen pretje zijn. Misschien met een gasmasker!

De Andes-kondor legt slechts één ei, dit wordt ongeveer twee maanden bebroed en één keer uitgekomen blijft het jong nog maanden op het nest.

Kondors vermenigvuldigen zich dus niet snel maar doorgaans leven vogels die zich langzaam voortplanten lang, zo ook deze vogels. Er zijn kondors die in dierentuinen meer dan 50 jaar hebben geleefd. Ook hebben ze zich hier enkele keren voortgeplant.

Nanne A. Ferbeek

De Andes-kondor

Vultur gryphus.

De foto hierbij afgedrukt, werd gemaakt in de dierentuin te Emmen.

Als laatste wil ik nog vermelden dat de konder in Emmens tuin geen ondraaglijke lucht verspreidt, wat zijn oorzaak vindt in de hoeveelheid en kwaliteit van het verstrekte voedsel.

Ussel

De natuur slaapt

Vorser

Wanneer men op een vrije zaterdag of zondag eens met veel moeite van de natuur wilt genieten, moet men niet terug schrikken van modderige wegen en paden, want met vorst, dooi en/of regen, zijn deze meestal onbegaanbaar, juist daar waar men om nog wat te beleven moet zijn. Maar, goed ingepakt en voorzien van waterdichte schoenen, kan men zijn doel wel bereiken. De natuur slaapt. Alles wat men tegenkomt staat er dood bij. De bladeren zijn van de bomen gevallen en het verschil tussen lijsterbes, berkenboom, elzenprop etc. zijn bijna niet te zien. Toch zijn er wilgenkatjes die schuchter haar knopjes opendoen. Ook het dierenleven is praktisch tot stilstand gekomen. Als men de haas niet opjaagt zal hij niet uit zijn schuilhoek komen en het wild konijn laat zich ook maar sporadisch zien.

Het vogelleven is eveneens aan de rustige kant. Alleen de winterharde vogels zijn ons trouw gebleven. De zwarte kraaien zijn nog sterk vertegenwoordigd en hier en daar verschijnt een bonte kraai met een sterke machtige snavel. De ekster blijft ook nog „hangen“ en men kan zelfs nog weleens een reiger tegenkomen. Het kleinere soort vogel, waaronder het sijsje, ziet men rondscharrelen in de elzentakken op

zoek naar het bekende proppenzaad wat voor deze vogels een geliefkoosde lekkernij is.

Wanneer men in dennenhout is aangeland, kan men nog vluchten koolmezen, pimpelmezen en goudhaantjes aantreffen, die zich te goed doen aan het zaad van de jonge dennen. Ofschoon zij ook het zaad van de berk en de els niet versmaden. Het is een prachtig gezicht deze levendige troep voor je ogen te zien klimmen en klauteren van tak op tak. Vanzelf komt dan bij je onze kleinste, de winterkoning. Uit nieuwsgierigheid komt hij, helder kijkend uit zijn kraalooogjes. Men staat dan ook versteld dat hij in deze tijd van het jaar, zijn lied met nog zoveel elan laat horen. Dan is er nog de roodborst, ook een parmantig vogeltje wat de moeite waard is bespied te worden. Er is nog veel meer waar te nemen, nog te veel om op te noemen. De natuur slaapt, maar wanneer men er enkele uurtjes voor over heeft, kan men nog veel genieten en . . . nog heel veel leren.

De natuur slaapt, maar leeft toch verder en met verlangen zien wij uit naar het ontluiken van de eerste blaadjes. Dan begint de natuur weer volop te leven en komen de verschillende vogels naar hun broedplaatsen terug. Dan ontwaakt zij weer.

De /

J. Ch. Latten.

Het kweken van Harzer zangkanaries

Alvorens over te gaan tot het beschrijven van de zangtoeren, zoals deze in volgorde op de keurlijsten zijn vermeld. Allereerst nog een korte toelichting op het keursysteem. Voor jaren terug had ieder land zijn eigen keursysteem, wat op internationale wedstrijden steeds een punt was van wrijving tussen de keurmeesters onderling en tussen de inzenders.

Door overleg tussen alle bij de Confederation Ornithologique Mondiale, de wereldorganisatie van landelijke bonden op het gebied van vogelliefhebberij is een algemeen systeem tot stand gekomen. Bij deze organisatie, C.O.M. genoemd, is ook Nederland aangesloten.

In het tot stand komen van dit keursysteem kunnen wij ons dan ook verheugen.

Thans wil ik dan overgaan tot het beschrijven van de zangtoeren, zoals deze op de keurlijsten zijn vermeld.

HOLROLLEN; Door de naam van deze toer eens goed te bezien, blijkt, dat de holrol uit twee elementen bestaat, nl. hol en rol.

Het is wel ieder duidelijk, wat wij onder een hol verstaan. Een holle toon ontstaat als er bijv. geluid wordt geproduceerd uit een holle buis, een leeg vat of een ander hol voorwerp.

Ook iedereen weet wat rollen betekent. Een rollend voorwerp kan een rollend geluid laten horen, bijv. een rollende bal. Bij dat rollen is steeds een min of meer geaccentueerde rrrr te horen.

Het samenbrengen van het holle geluid en de „r” van het rollen, geeft een beeld van de holrol.

Wat betreft zijn muzikaal effect, wordt de holrol beschouwd als de mooiste van alle kanarietoeeren. Doordat hij zo rijk kan zijn aan wisseling in vorm en toon, heeft de holrol er recht op, dat hij de kwalificatie heeft van stamtoer en hoofdtoer.

De verschillende benamingen, die de keurmeesters aan de diverse vormen van de holrol geven, bewijst al, dat de holrol een grote afwisselingsmogelijkheid heeft.

De benamingen van de holrollen met goede eigenschappen zijn; rechte holrol, gebogen holrol, koelerende holrol, vibrerende holrol, sproedende holrol. De benamingen van holrollen met slechte eigenschappen, zal ik hierna bespreken.

Alle toeren van het kanarielied, waarvan de toongrepen met elkaar verbonden zijn en derhalve een ononderbroken rollende vorm hebben, behoren tot de categorie roltoeren.

ROLTOEREN zijn: holrol, knor, waterrol en klingelrol.

ONDERBROKEN TOEREN zijn: schokkels, kloeken, holkingels, fluiten en klingels.

Van de onderbroken toeren zijn de toongrepen niet met elkaar verbonden, tussen elke toongreep hebben ze een zekere tussenruimte.

In de tekst van de holrol kunnen de volgende klinkers (ook wel grondtonen genoemd) voorkomen. O, oe, u, a, eu en ee. Met de medeklinker „r”

De tekst van de toongrepen is ro-roe-ru-ra-reu en ree.

De klinkers „o” en „oe” zijn het waardevolst en geven de holrol een echte holle klank. De klinker „u” is minder diep en hol, maar kan nog goed zijn.

In het algemeen slechte klinkers, die de toer in waarde doen dalen, zijn de klinkers „a” „eu” en „ee”.

De neiging vlak te klinken heeft de klinker „a”. Terwijl de klinker „eu” meestal ruw en onwelluidend klinkt; een gevaarlijke neusklank, waardoor de toer strafpunten kan oplopen geeft de klinker „ee”.

Ook niet zonder invloed op de welluidendheid van de toer is de medeklinker „r”.

Dit in de betekenis van niet soepel, en niet in de betekenis van luid.

Is de „r” matig sterk en komt er iets van water in de toer, dan kan dat nog wel aardig en iets bor-

relend klinken. Wij spreken dan van sproedelend hol.

Van een weke holrol spreekt men, als de klinker op goede diepte ligt, en die soepel kan klinken, als de „r” zacht en nauwelijks hoorbaar is.

Indien de „r” helemaal terugtreedt en komt een diepe „o” of „oe” op de voorgrond, met soms iets waterachtigs op de klinker, dan spreekt de kenner van koelerendhol en dit is wel de mooiste vorm van een holrol.

Een holrol die steeds op dezelfde toon en in het zelfde ritme doorgaat is een rechte holrol.

Een holrol, die in toonhoogte buigt van boven naar beneden of omgekeerd in dezelfde toerbeurt, is een gebogen holrol.

Een koelerende holrol is hierboven reeds beschreven.

Een holrol, waarin enige trilling wordt gehoord tussen de toongrepen, is een vibrerende holrol.

Een holrol, waarin water op de klinker wordt gehoord, wat een sproedelend effect veroorzaakt, is een sproedelende holrol.

Van een vallende of stijgende holrol mag men nooit spreken, deze uitdrukking is alleen van toepassing op onderbroken toeren, zoals; fluiten, holklingels, schokkels, kloeken en klingels.

Gebreken welke een holrol kan hebben, waardoor de puntenwaarde sterk verminderd zijn:

TE KORT: Om een goede indruk op de toehoorder te maken, al is de kwaliteit van de toer goed, moet de holrol toch voldoende lengte hebben.

BELEGEN: De stembanden van de vogel zijn iets aangedaan, niet helder van geluid, en ook wel hees.

GEDRUKT: Als de klinker als het ware wordt weggedrukt, doordat de „r” te veel op de voorgrond treedt, dit beïnvloed de klank nadelig.

NEUZIG: Met een neusklank, die wordt veroorzaakt door de klinker „ee”. Een zeer gevaarlijke vorm van holrol. Deze vorm van holrol moet streng worden geweerd, omdat die gemakkelijk door andere vogels wordt overgenomen.

VLAK: Is een holrol met weinig klankgehalte, deze wordt gebracht op de grondtoon „a”.

Alvorens wij nu de holrol op punten gaan beoordelen, dienen wij het volgende in acht te nemen.

Wanneer een holrol wordt gebracht in een hogere toonligging, bijv. met de klinker „uu”. Deze is helder van toon en van goede lengte, maar mist de holle klank.

Wanneer een holrol wel diep van toon, met de klinker „oe” of „o” wordt gezongen, maar als de grondtoon niet helder dus (belegen) is, of als de grondtoon wordt gedrukt door harde medeklinkers; ook als de toer weinig klank bezit door de klinker „a”;

Wanneer een holrol veel te kort; maar de toer overigens wel goed is; dan kunnen wij in deze gevallen slechts spreken van een voldoende holrol en geven ten hoogste 3 punten.

Wanneer een holrol gebracht wordt in de mid-

delste of een diepere toonligging, goed is van structuur, een zachte „r” heeft en niet hees of belegen is, goed van lengte is en een heldere klank heeft, dan hebben wij te doen met een goede holrol.

Al naar gelang het zeer goede wordt benadert, kunnen wij voor deze holrol 4, 5 of 6 punten toekennen.

Wanneer een holrol wordt gezongen met een diepe, volle „o” of „oe” als klinker, helder van geluid is met een zachte medeklinker, een zeer goed klankgehalte en een goede lengte heeft, dan spreken wij van een zeer goede holrol. Voor een dorgelijke holrol hebben wij 7, 8 of 9 punten ter beschikking.

7, 8 of 9 punten geven wij al naar gelang deze holrol recht (7), gebogen (8) of in meerdere variaties (bijv. gebogen en koelerend) (9) wordt gebracht. Dat een holrol zulke goede eigenschappen bezit, dat daarvoor het maximum van 9 punten moet worden toegekent, komt echter maar zeer zelden voor. Een holrol van 7 of 8 punten is al een grote prestatie.

Tot zover dan de beschrijving van de holrollen.

Vervolg van pag. 55

Toen ik dan ook laat in de middag thuis kwam merkte ik direct aan de vogels dat er iets niet in orde was. Ik keek en zag twee jonge zebra's op de rand van het kanarieneest zitten. Ik besloot er iets aan te gaan doen en dacht dan ga ik de kanariejongen ook gelijk maar ringen.

Maar toen ik de volière betrad zag ik wat er was gebeurd. Twee jonge kanaries waren al dood en het andere had ook niets in het kropje.

Ik heb toen de oude kanaries met het jong in een broedkooi gedaan. De pop begon direct het jong te voeren, maar de volgende dag was het ook dood.

Met de zebravinken ging het verder prima. Toen alle vier jongen waren uitgevlogen zag ik dat de twee witte jongen met de rode ogen zuiver wit waren. Het andere witte jong had een grijze aanslag achter de kop. Ook het bonte jong zag er netjes uit. Jammer dat juist de twee mooie witte hun ringen waren kwijtgeraakt. Ze zijn alle vier goed opgegroeid en vliegen nu vrolijk door de volière. Maar één ding had ik weer geleerd: Zebravinken en kanaries kan men beter niet in één volière laten broeden, het kan lang goed gaan, maar op zekere dag gaat er iets mis net als bij mij en dan is het te laat.

Uiteindelijk zijn de zebravinken de baas, daar kan bijna geen enkele vogel tegenop. De kanaries die toch ook wel van zich af kunnen bijten hadden nu het onderspit moeten delven.

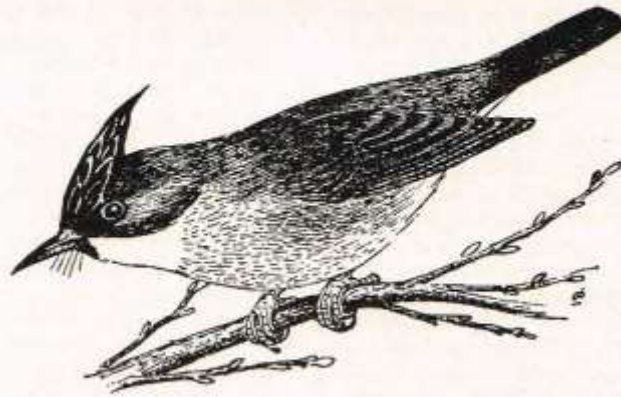
Ik heb van het span kanaries, nu in de broedkooi, dit jaar nog negen jongen op stok gekregen.

Voortaan broed ik met de kanaries in een broedkooi.

Wissel

De

De Zwartkin-Timalia

Uit Encyclopedie voor de Vogelliefhebber

Deze vogel, wiens latijnse naam luidt: *Yuhina n. nigrimenta*, zal bij de meeste lezers wel een grote onbekende zijn. Om deze reden zal ik beginnen een beschrijving van deze vogel te geven. Lengte ongeveer 10 cm, zwarte met wit omrande kuifveren, zwarte teugels, nek en achterkop, oorstreek grijs, wangen en keel wit, zwarte kin. De bovenzijde is bruinachtig en midden van de rug grijs. Onderzijde geelachtig bruin met naar de borst grijs. Snavel rood, staart donkerbruin. Het popje heeft een kleinere kuif.

Zij komen voor in China, India, Birma en Laos. Zij leven in groepen in de gebergten tot op 600 voet hoogte alwaar zij zich voornamelijk ophouden in het lage geboomte.

Uit de bloesems van de rhododendrons halen zij de insecten. Hierbij is hun nog een andere taak toegemeten. Zij komen namelijk, wanneer zij zich in die bloesems bevinden, met de kuifjes in aanraking met het stuifmeel en bevorderen daardoor de bevruchting van deze plant.

In de volière zijn het bijzonder plezierige vogeltjes. Ik begon met het aanschaffen van een man en enige tijd later kocht ik een popje. Die eerste kennismaking van beide vogels was alleraardigst om te zien. Zij brachten beiden de puntjes van hun snaveltjes tegen elkaar en lieten daarbij een zeer hoog en snel geluid horen terwijl hun staartjes hevig trilden en het leek of die het ritme bepaalden. Na deze ceremonie zijn zij onafscheidelijk en waar de een is, is de ander ook. Het is wel opvallend dat deze vogeltjes zelden op de grond komen en als zij dit doen dan is het om een insect te vangen en rits weer weg. Als

boomklevers kunnen ze recht tegen een stam op gaan. De zang is aardig om te beluisteren. Het heeft veel weg van een japanse nachtegaal maar met een lager volume. Deze zang wordt soms afgewisseld met iets wat op een menselijke fluittoon lijkt. Ze zijn spoedig tam en halen dan de meelwormen uit de hand. Met hun medebewoners kunnen zij het goed vinden en zoeken nimmer ruzie ook niet met kleinere soorten. Als voedsel geef ik hen appel en peer dat ik met een vork fijn druk. Ook sinaasappel, per week een halve, die geheel wordt leeggehaald. Op honingwater zijn ze dol evenals op fijn gesneden krenten en rozijnen. Zoals gezegd, ook een enkele meelworm die ik overigens wel eerst ongeveer een minuut in warm water laat weken en dan klein snijd. Omdat ze in een grote buitenvolière wonen en deze ook is beplant, kunnen ze naast hetgeen ik hen verstrek ook vliegen, bladluis etc. vangen. In de winter geef ik hen wat extra fruitvliegen, maden en enchytreeën. De balts van het mannetje is wel iets bijzonders. Hij legt z'n kuifje plat op de kop, laat een sissend geluid horen en tuimelt daarbij achterover zich met beide pootjes stevig aan de zitstok vast houdend. Hij blijft even hangen, draait er zich dan zo op dat een hele cirkel om het stokje is gemaakt.

In de litteratuur vond ik dat in het buitenland broedresultaten zijn behaald. Ik hoop dat ook eens mee te maken. In ieder geval is het wel een vogeltje dat in elke collectie van insecteneters thuis hoort en waarvan men beslist geen spijt zal krijgen deze te hebben aangeschaft.

Zebravinken

Bij elke kweek van een vogel in gevangenschap veroorzaakt een verandering van kleurpatroon altijd grote interesse en dit is onder meer het geval ten aanzien van de zebravink-mutatie, die bekend staat als pinguin in Engeland, maar op het continent vaak zilvertvleugel of grijsvleugel wordt genoemd. Beide namen beschreven de kleur van deze mutatie zeer goed, ofschoon de Engelse benaming in het bijzonder aanspreekt vanwege het beeld wat daardoor opgeroepen wordt.

De exacte oorsprong van de grijsvleugel mutatie is een beetje vaag wat datum en plaats betreft, alhoewel men er altijd van overtuigd is geweest dat ze voor het eerst in Europa voorkwamen. Tenzij de aard van een mutatie erg ongebruikelijk is, is het vaak moeilijk om de tijd waarop hij zich voor het eerst manifesteert vast te stellen en dit geldt in het bijzonder als het gaat om een recessieve vererving. Als met een recessieve factor gekweekt wordt dan zullen de jongen deze factor alleen in een „split” vorm bezitten en het kan eenvoudig genoeg zo zijn dat het enige tijd duurt eer de goede paringen plaats vinden zodat het weer in zijn visuele vorm verschijnt.

Zoals dat bij de meeste andere kleuren mogelijk is, kan men ook een grijsvleugel-vorm van andere mutaties hebben, maar uit kweekexperimenten zal dan weer blijken dat alleen de normaal grijze en bruine vormen duidelijk herkenbare grijsvleugel-kleurpatronen hebben. Naast de grijsvleugel kennen we ook de bruinvleugel.

Het kweken van de grijsvleugel is een eenvoudig verloopend proces, maar bij de bruinvleugel is dit wat moeilijker vanwege geslachtsgebonden vererving van de bruine factor. Als een grijsvleugel man of pop aan een gewone grijze zebravink wordt gepaard, dan zullen alle jongen grijs zijn, maar „split” voor grijsvleugel. Een van deze „split” vogels op zijn beurt gepaard aan een grijsvleugel heeft als resultaat 50% grijsvleugels en 50% grijze/grijsvleugels, zowel mannen als poppen. Als twee grijze/grijsvleugels aan elkaar worden gepaard dan zullen hun jongen bestaan uit 25% normaal grijzen, 50% grijzen/grijsvleugels en 25% zuivere grijsvleugels. Een grijze/grijs vleugel die gepaard wordt aan een zuiver grijze zal 50% normaal grijze en 50% grijze/grijsvleugel jongen voortbrengen. Het erfelijke verschil in samenstelling tussen deze twee grijsgekleurde soorten kan alleen maar ontdekt worden door test-paringen omdat zij er voor het oog helemaal hetzelfde uitzien. Als twee grijsvleugels aan elkaar gepaard worden zijn de jongen na-

tuurlijk allemaal grijsvleugels onafhankelijk van de eventuele andere factoren die hun ouders in „split”vorm bij zich hebben gedragen.

Het bovenstaande gedeelte geeft alleen maar aan hoe de grijsvleugel-factor overerfelijk is, maar u zult wel begrijpen dat er de grootste zorg geboden is bij de selectie van oudervogels als het er om gaat om goed getekende en gekleurde vogels te kweken. Het is belangrijk dat men er zich van overtuigt dat de gewone vogels, of het nu grijzen of bruinen zijn, die gebruikt worden met grijsvleugels, zuiver zijn en egaal van kleur naast het feit dat zij van het goede type en vorm zijn. De grijsvleugels zelf moeten ook helder getekend zijn en de mannen moeten zo vrij mogelijk zijn van welke ongewenste vlekken dan ook op hun borst. Het is opvallend dat de laatste twee jaar ongeveer er steeds meer grijsvleugelmannen zijn waar te nemen met deze ongewenste borstvlekken, dit is naar mijn mening enigszins het gevolg van het gebruik van sterk getekende mannen. Wij hebben bij menige normale stam gezien hoe groot de invloed is die het gebruik van mannen met een zware borsttekening veroorzaakt, dit gaat zover dat zelfs de poppen iets van de tekening van de mannen op hun borst meekrijgen. Naar mijn mening is iets dergelijks ook het geval geweest tehuizen aanzien van de grijsvleugels en het is iets dat zo spoedig mogelijk uitgeroeid moet worden, omdat anders het bijzondere karakter van de mutatie verloren zal gaan. Ik zou daarom alle kwekers van grijsvleugel zebravinken op het hart willen drukken om zo zorgvuldig mogelijk te werk te gaan bij de selectie van elk van hun broedparen.

De bruinvleugel komt pas zeer recentelijk voor, omdat de meeste kwekers zich concentreerden op de gewone grijze vorm, maar niettemin is het verassend hoe snel deze kleur beter is geworden in samenstelling en type. Een van de oorspronkelijke tekortkomingen van de grijsvleugelmutatie was het veel slankere en langbenige type van deze vogel, in afwijking van de normalen. Bovendien waren de meeste grijsvleugels veel kleiner dan de doorsnee tentoonstellingszebravink. Door een zorgvuldige kweek heeft men deze twee tekortkomingen gelukkig min of meer overwonnen en de grijsvleugels die wij vandaag aan de dag zien, zijn over het algemeen goede tentoonstellingsvogels.

De meeste eenvoudige manier om de bruine factor in een grijsvleugel-stam te brengen in het ge-

door Cyril H. Rogers

Grijsvleugelmannet met slechte wangvlek. Het grijs heeft op deze foto een bruine tint.

bruik van normaal bruine mannen en bruine-/grijsvleugel poppen voort. Als verscheidene vergelijkbare paren samen aan elkaar gepaard worden dan heeft de kweker vogels die niet aan elkaar verwant zijn en die het volgende seizoen aan elkaar gepaard kunnen worden, hetgeen zal resulteren in bruinvleugels, zowel mannen als poppen. Als de omgekeerde paringen van grijsvleugel mannen aan bruine poppen worden gedaan dan zullen er in het tweede seizoen alleen bruinvleugel poppen zijn. De bruine vogels die men gebruikt moeten een volle heldere bruine kleur hebben, zodat de bruinvleugels die hieruit voortkomen evenzo een goede bruine kleur hebben. Naar mijn opinie is het de moeite waard om bruinvleugel zebrevinken te kweken, zelfs afgezien van het feit dat het wat langer zal duren voor men resultaat heeft dan bij de grijsvleugels. Onderstaande volgt de standaard zoals die bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers wordt gehanteerd:

Grijsvleugel (man)

Wangvlek: Oranjebruin, mag iets lichter zijn dan bij normaal grijs.

Flanktekening: Kastanjebruin, met regelmatige, witte, ronde stippen.

Oogstreep: Ontbreekt geheel.

Ogen: Donker, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Koraal rood.

Borsttekening: Ontbreekt geheel. Het tonen van flauwe borsttekening is fout.

Staart: De bovenste staartpennen regelmatig

lichtgrijs-wit geblokt met aan het uiterste puntje van de bovenste staartpennen een wit blok. De iets langere onderste staartpennen zijn geheel lichtgrijs en daar deze langer zijn dan de bovenste staartpennen is het uiterste blok van de staart lichtgrijs. De staarttekening mag minimaal zijn.

Poten: Oranje rood.

Algemene Lichaamskleur: Borst en buik vanaf onderkant snavel tot anus: zuiver wit.

Bovenkant kop en achterkant nek: Parelgrijs.

Vleugeltekening: Zilvergrijs, de vleugeldekveertjes en slagpennen tonen een lichtere omzoming, wat een soort schubbeneffect te weeg brengt. Dit schubbeneffect moet regelmatig zijn maar ook zeer sprekend. Het grijs kan in kleurdiepte variëren van zilvergrijs tot donkerder zilvergrijs, doch in geen geval mag de kleur zó opgebleekt zijn dat de sprekende tekening, veroorzaakt door de witte omzoming aangetast wordt. Bruine waas op de vleugels is fout.

Grijsvleugel (pop)

Snavel: iets lichter dan bij de man.

Wangvlek: Wit, aan de voorzijde ineens vloeiend met de witte keel, aan de achterzijde vormt de lijn die bij de man de scheiding wangvlek nek aangeeft, de grens tussen de witte wangvlek en de grijze kop-en nek bevedering.

Flank- en borsttekening en oogstreep ontbreken geheel.

Algemene lichaamskleur: Zuiver wit. Vleugeldek als bij de man. Bruine waas op de vleugels is fout.

Ussel

De

de Roodkuifkardinaal

Paroaria coronata

door A. Rutgers

Verbreiding: Zuid-Brazilië, Argentinië en Bolivia. Een kleurbeschrijving van deze, ca. 18,5 cm grote vogel kan wel achterwege blijven, want de kleurenfoto laat de vogel tot in de details tot zijn recht komen.

In de oudere lectuur zoekt men tevergeefs naar de wetenschappelijke naam „*coronata*”, die gekroond betekent. Bij Neunzig en zijn tijdgenoten werd de naam „*cucullata*”, die gekuifd betekent, algemeen gebruikt.

De Kardinalen vormen in de Familie Fringillidae een subfamilie Richmondeninae en zijn over een 5-tal geslachten verdeeld.

De vogels onderscheiden zich door een mooi gekleurd verenkleed en de meeste soorten dragen een naar achteren gerichte kuif, die ze bij iedere opwinding recht overeind zetten. Ze passen zich over het algemeen uitstekend aan ons klimaat aan en worden regelmatig ingevoerd en tegen matige prijzen aangeboden.

Hoewel het hoofdbestanddeel van het voedsel door allerlei zaden wordt gevormd, eten de vogels daarnaast ook veel insecten, veel besvruchten en groenvoer. Zoals het met de meeste zaadeters gaat, worden de jongen vrijwel uitsluitend met levend voedsel grootgebracht en dit zal wel een der oorzaken zijn, dat de broedresultaten met kardinalen nog tot de uitzonderingen gerekend moeten worden.

Daarbij komt bij de Roodkuifkardinalen nog een extra moeilijkheid, n.l. de zeer grote gelijkenis tussen de geslachten. Alleen wanneer we een groot aantal vogels bij elkaar hebben, kunnen we er met vrij grote zekerheid de poppen uithalen; ze zijn een tikje kleiner en het rood van de kop is minder diep en uitgebreid. Bij zorgvuldige observatie in de volière zal men bovendien kunnen vaststellen dat bepaalde vogels hun kuif vrijwel altijd overeind dragen, terwijl andere, wanneer ze rustig zitten, hun kuif plat op de kop dragen. Deze laatste zijn de mannetjes. Door hun grote levendigheid en fors formaat zijn ze eigenlijk wat minder geschikt voor de kooi, behalve als die zeer groot van formaat is en er slechts een of twee vogels in worden gehouden. In een klein verblijf zouden ze het medebewoners bovendien wel eens erg lastig kunnen maken, daar ze nu niet direct een voorbeeld van verdraagzaamheid zijn. Een enkel exemplaar kan zich echter in een gezelschap van andere vogels tot een prettige gast ontpoppen. Tegen de broedtijd moet een paartje echter altijd apart gezet worden, wil men ongelukken voorkomen.

In de vrije natuur leven deze kardinalen in voch-

tige, met dicht struikgewas begroeide streken, vaak langs de oevers van rivieren. Ze vinden er hun voedsel tussen het gebladerte of op de grond. Daar maken ze ook hun, vrij omvangrijk nest, op een hoogte variërend van 2-4 m. Het is komvormig, van takken en twijgen gebouwd en van binnen met dierhaar bekleed. De 2-3 eitjes zijn wit en vertonen aan de uiteinden een grijze stippletkening.

Over de zang wordt zeer verschillend geoordeeld. De een heeft alleen wat zacht gekwetter gehoord, de ander vergelijkt enige fluittonen met die van onze zanglijster. Een feit is dat deze vogels over enige imitatietalent beschikken en inderdaad geluiden van andere vogels kunnen nabootsen.

Kardinalen worden ook in de herfst en wintermaanden nog wel eens ingevoerd en vogels, die men in die tijd aanschaft, kunnen niet zomaar in een buitenvolière gezet worden; ze hebben een acclimatisatieperiode in een onverwarmde ruimte nodig. Zijn ze eenmaal gewend, dan behoren ze tot de sterkste vogels, die zomer en winter in een buitenvolière gehouden kunnen worden, mits ze de nachten in een nachthok kunnen doorbrengen. Vogels van een leeftijd van 10 jaar zijn stellig geen uitzondering.

Het is van het grootste belang de vogels aan een zaadmenu te wennen, dat hoofdzakelijk uit witzaad en grove gierst zal bestaan, met een aanvulling van de vethoudende zonnebloempitten en hennepzaden. Natuurlijk schaadt het nooit, als de vogels ook nog eens kennis kunnen maken met lijnzaad, maanzaad, raapzaad, negerzaad en gepelde haver. Ze zullen ook hiervan wel gretig pikken. In de broedtijd moet het droge zaad trouwens ten dele vervangen worden door gekiemde zaden, of rijpende zaden in de aren.

Ussel

De

Zonder maden en meelwormen kan men het dan helemaal niet stellen en miereneitjes, enchytreeën, bladluizen en andere insecten vormen de enige waarborg voor het grootbrengen van de jongen.

Voorwaarde is en blijft een ruime, ca. 3.5 m lange volière met een dichte struik-en boombeplantingen: Buxus, Thuja, Vliegden en Juniperus bieden niet alleen prettige en rustige slaappleaatsen aan de vogels, maar nodigen tevens uit om er een verborgen nest in te bouwen.

Men kan gerust een paartje Californische Kuifkwartels en een paartje Bourkes of Valkparkieten de volière laten delen; deze vogels weten zich aan alle attaques te onttrekken en gaan ook rustig met hun broeden voort, maar kleine vinken-soorten worden fel vervolgd en gedood.

Van het universeelvoer en van de doorgesneden vruchten, zoals peer, appel of sinaasappel wordt door de Kardinalen ook geproefd en honingwater wordt gretig gedronken. Ook besvruchten, zoals vlier en lijsterbessen, bramen en frambozen vinden hun weg. Alle insecten, die de volière binnendringen worden haastig weggevangen.

In het late voorjaar maken de vogels aanstalten om te gaan nestelen en moet er volop nestmateriaal beschikbaar zijn. Als ze geen geschikte struik vinden, nemen ze ook wel genoegen met een open nestkastje. De broedtaak wordt vrijwel uitsluitend door de pop uitgevoerd, maar overdag lost het mannetje haar geregeld enige tijd af. De broedtijd bedraagt 14 dagen.

Na het uitkomen staat en valt de kans op succes met de aanwezigheid van voldoende levend voer. Slaagt men erin voldoende maden en meelwormen ter beschikking te stellen en dage-

lijks enige scheppen miereneitjes in de volière te strooien, dan zullen de ouden zich ook wel goede opvoeders tonen. Met kiemende zaden, kanarieopfokvoer of eivoer alleen lukt het beslist niet. Men kan dan nog beter de volière open zetten en de vogels buiten hun eigen kostje en dat voor hun jongen zelf bij elkaar laten scharrelen. Als de tuin groot is en er geen katten in rondlopen, behoeft men dan niet bang te zijn dat de jongen niet groot worden. Maar tegen de tijd dat de jongen zullen gaan uitvliegen, dus ca. 14 dagen na het uitkomen der eieren, moet men de volière weer sluiten, want anders bestaat de kans dat de hele familie het vrije veld kiest. De jongen zijn dan echter de eerste levensdagen goed gevoed en daarna blijven de ouden ze wel voeren met het voedsel dat in de volière beschikbaar is. Ze voeren de jongen nog 2 weken en daarna zijn deze geheel zelfstandig.

Men kan aan kardinalen altijd zien of ze in een kooi of in een volière gehouden worden, want alleen in het laatste geval behouden ze de dieprode kleur van kuif en kop.

De grootste uiterlijke overeenkomst bestaat met de **Dominikaankardinaal**, *Paroaria dominicana* (L), die echter dadelijk te herkennen is aan het ontbreken van de kuif. In de volière is deze beslist verdraagzamer en de zang is melodieuzer. De kruising tussen deze beide soorten is niet zo zeldzaam. Wel zeldzaam zijn de kruisingen met de **Groene Kardinaal**, *Gubernatrix cristata* en de **Rode of Virginische Kardinaal**, *Richmondia cardinalis*.

Met het oog op het raadplegen van buitenlandse literatuur, geef ik nog even de vreemde namen van de Roodkuifkardinaal, D.: Graukardinal, E.: Red-crested Cardinal, F.: Paroaire huppé.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

BESTUURSVERKIEZING

Zoals bekend dient het bondsbestuur op de algemene vergadering 1970, worden teruggebracht van 11 op 9 leden.

Aftredend zijn:

Chr. Walraven	(niet herkiesbaar)
J. C. Vos	Commissaris
J. M. Hoebers	2e Sekretaris
J. van Splunter	Penningmeester
E. Adema	2e Voorzitter

De vacature ontstaan door het plotseling overlijden van de heer J. Broekhuijzen, direct na de algemene vergadering van 1969 werd, aangezien er op die vergadering toch geen tegenkandidaten waren, op verzoek van het bondsbestuur tijdelijk waargenomen door de heer Vos.

Als datum waarvoor eventuele kandidaten voor de functie van bondsbestuurslid moeten worden ingediend werd vastgesteld 28 februari 1970. Kandidaatstelling dient schriftelijk plaats te vinden bij de bondssecretaris door een district of tenminste tien afdelingen. Tevens moet daarbij een bereidverklaring van de kandidaat worden gevoegd dat hij, indien hij wordt gekozen, de benoeming aanvaardt.

Kandidaten dienen er voorts rekening mee te houden dat de werkzaamheden aan bepaalde functies verbonden ook dienen te worden verricht.

PALJAS de liervogel

Ussel

Door J.A. Verweij

Langs het pad wuift de bloeiende mimosa met gouden boeketten. Hier en ginds rijpen bananen, citroenen en sinaasappelen. Naar Hollands begrip is het half oogstmaand; hier heet het afgaande wintertijd. Zo maar een beetje zoesend te zitten aan de bosrand, het winterzonnetje koesterend in de nek is verrukkelijk. Door 't ravijn murmelt langs grillige rotsblokken een riviertje. Zo gaan over heel de aardglobe een niet te tellen aantal stromen naar de zee en de zee wordt nooit vol. Speels geeft het huppelende water wisselende tinten aan de keien; lichtgrijs versombert; leikleur krijgt een blauwtje, het rood en rose vervloeit als bloed, licht en donker. Een oeverspleet laat een bloemkroon uit; een gele ster met donker hart; ik ken haar niet. Eucalyptustooi lispelt tegen de wind over een wonderlijke sprake. Sneller en verder dan een vogel vermag wiekt de geest mee met een overronkend vliegtuig. Uit de jungle klimt een vogelroep die doet denken aan een wulpenjodel. Dan opeens een ruts Over de dorheid van allerlei afval dribbelt een vogel. Een fazant met een „gekke” staart? Maar als de bonte nasleep een coloriet uitwuift in bruin, olijfgroen in een krans van zilvergrijs, weet ik

het; daar gaat een Lyre-bird; nikkoppend pikkend naar insecten met zo nu en dan een onkruidzaadje toe.

De literatuur zegt dat er twee soorten Liervogels zijn. Die van „mij” blijkt de deftigste en te beschikken over een onvoorstelbaar zangprogramma. Sommige auteurs noemen deze vogel een clown, een paljas, die elk vogelgeluid weet na te bootsen. Was hij het misschien die daar net de wulpenfluit bespeelde?

Als de lente kriebelt in de pluimen van deze paljas maakt hij de zonderlingste grimassen. Nu is hij de kop nog niet kwijt, de boldertijd moet nog komen. Slechts een rauw geluid beluister ik. Het lijkt op een ingetogen „koekoek . . . och . . . och”.

Hij tukst op een stam. De staart komt niet omhoog, de fraaie liervorm krijg ik niet te zien.

Het scheef gehouden kopje wijst op argwaan.

Ruts foetsie is de Lyre-bird.

South Granville N.S.W.
waiting for spring.

De /

VERSPREIDINGSGBIED:
Tropisch Noord Australie.

BIJZONDERHEDEN:
Paarsgewijs of in vluchten. Veelal voorkomend in de grasstroken langs de waterlopen. Tijdens het vliegen uiten ze een zwakke toon en in andere gevallen heeft hun toon iets treurigs.

VOEDSEL:
Zaden en insecten.

deskundig toegepaste inteelt veel te klein geworden.

Door het voor alle vogels geldende uitvoerverbod in Australië zijn we nu aangewezen op de in Europa aanwezige Maskeramadines. Gelukkig zijn er echter weer kwekers die alles in het werk stellen om het formaat weer op het peil van ongeveer 12 cm. te brengen. Op verscheidene tentoonstellingen heb ik tot mijn genoegen mogen constateren dat verschillende kwekers hierin reeds zo goed als geslaagd zijn.

door G. v. d. Watering

DE MASKERAMADINE

(*Poephila personata*)

NEST:
Omvangrijk en flesvormig, samengesteld uit droog gras en van binnen afgewerkt met veertjes. Meestal gebouwd in het gras vlak bij of iets boven de grond soms in een klein boompje of struik.

Kleine stukjes houtskool worden vaak binnen in het nest aangetroffen blijkbaar tot doel de hygiëne in het nest te bevorderen of om het vocht van de ontlasting der jongen te absorberen. Meestal vier tot zes witte eieren welke door aanraking met de houtskool een bonte kleur krijgen.

De eerste Maskeramadines werden in 1897 door de toen bekende firma Hagebeck in Europa ingevoerd en nu treft men deze mooie bont gekleurde vogels bij vele liefhebbers van Australische prachtvinken aan. Jammer genoeg is in de loop der jaren het formaat door roofbroed en on-

Maskeramadines zijn zaadeters doch zij versmaden dierlijk voedsel niet. Vooral tijdens de broedperiode hebben ze hieraan een grote behoefte om hun jongen goed groot te kunnen brengen. Dit is trouwens het geval met bijna alle Australische prachtvinken.

De roep van de Maskeramadine komt veel overeen met die van de Zebravink en bij onraad waarschuwen ze de rest van de aanwezige vogels. Van een slaapnest maken ze gaarne gebruik.

Het geslacht is zeer moeilijk naar het uiterlijk te onderscheiden. Sommige kwekers beweren dat de licht oranje gele snavel van de man iets donkerder en zwaarder is terwijl andere beweren dat het masker van het popje kleiner is en de kleur iets fletser zou zijn.

Zekerheid omtrent het geslacht heeft men echter alleen indien men b.v. jonge maskeramadines

van gelijke leeftijd in een grote broedkooi of voliëre plaatst na ze eerst van verschillende kleurringen voorzien te hebben.

Tegen de tijd dat de jonge mannen broedrijp worden zullen ze dit door te zingen en baltsen kenbaar maken en indien men dan de kleur der ringen noteert heeft men zekerheid.

Al met al kunnen ze de kweker echter lang op hun geslachtsherkenning laten wachten hetgeen echter weer een zekere gezellige spanning geeft wat er uiteindelijk te voorschijn zal komen. Heeft men een koppel dan kan men er zeer veel plezier aan beleven daar het vogels zijn die vreedzaam van aard zijn. Alleen met de spitsstaartamadines kunnen wel eens kleine schermselingsen voorkomen.

In een grote voliëre gaan ze goed tot broeden over indien men hun een verscheidenheid aan nestgelegenheden geeft. Hierbij mogen lage struiken of boompjes niet vergeten worden.

Bij onraad verlaten ze vrij snel het nest doch dit heeft op het verdere broedverloop geen invloed.

Beide ouders broeden afwisselend terwijl ze s'nachts beide op het nest vertoeven.

Ook in een grote broedkooi gaan ze tot broeden over en is men in het bezit van Japanse meeuwtjes welke ook levend voer eten en voeren, dan kan men de eieren van de Maskeramadines rustig aan deze vogels toevertrouwen aangezien het broeden en grootbrengen der jongen door Maskeramadines in een broedkooi niet altijd even gemakkelijk gaat. Hierbij speelt de routine van de kweker een grote rol.

Meer dan drie legfels per seizoen is echter absoluut af te raden. Jammer genoeg zijn er liefhebbers geweest die er een soort fabriek van gemaakt hadden en roofbroed op grote schaal pleegden met het bekende gevolg.

Zeer belangrijk is ook **niet** te beginnen met broeden voordat de vogels ongeveer een jaar oud zijn. Ze zijn dan uitgegroeid en op alle gebied volwassen dus veel beter voor de kweek geschikt.

Een zaadmengsel waarin wit zaad niet mag ontbreken is een eerste vereiste. Op trosgierst, mits van goede kwaliteit, zijn ze verzot, terwijl enkele meelwormen per dag eveneens niet mogen ontbreken.

Als groenvoer is gekiemd zaad of droog vogelmuur aan te bevelen. Vooral op de zaadknopjes van de vogelmuur zijn ze verzot. Hierbij moet men echter bedenken dat teveel altijd schaad. Ook een goed mineralenmengsel mag. Is onontbeerlijk terwijl krachtvoer vermengd met een droog vitaminen preparaat de vogels in een goede conditie houdt.

Kleine stukjes houtskool moeten bij de bouw van het nest aanwezig zijn. De broedduur bedraagt ongeveer 13 a 14 dagen en de jongen blijven ongeveer drie weken in het nest en worden na

het uitvliegen nog ongeveer 2 a 3 weken door de ouders gevoed.

Omdat het verplaatsen van pas zelfstandige jongen funest kan zijn, kan men het beste de ouders of voedstervogels uit de broedkooi halen en deze in een andere broedkooi plaatsen. De jonge vogels blijven dan in een voor hen bekende omgeving en sterfte zal dan niet gauw voorkomen.

Het op kleur komen der jongen varieert van 3 tot 6 maanden.

De voeding tijdens het groot brengen der jongen schijnt hierin een grote rol te spelen.

Rest nog te vermelden dat dagelijks vers badwater is vereist en dat men Maskeramadines het beste verwarmd kan plaatsen of althans toch zeker vorstvrij moet laten overwinteren.

Bestuur en redactie danken allen die op de een of andere wijze hen de beste wensen voor 1970 hebben doen toekomen.

Daar het ondoenlijk is allen persoonlijk te bedanken doen zij het op deze wijze.

Dat 1970 ook voor u een in alle opzichten succesvol jaar moge zijn, is hun vurigste wens. Gezamenlijk hopen zij zich weer volledig in te zetten voor onze organisatie en de liefhebberij in het algemeen. Wanneer u daarbij ook uw belangstelling en medewerking laat blijken zal het beslist wel weer lukken.

Vragen over ??

Grasparkieten aan:

H. C. Müller, Lijsterbeslaan 88, Rotterdam.

Zebra vinken, Jap. meeuwen en

tropen bastaarden:

D. J. v.d. Molen, Essinghstr. 80, Dalfsen.

Tropische vogels, grote parkieten en

bastaarden met kanariebloed:

D. Duivis, St. Josephstr. 46, Teteringen.

Kleurkanaries:

H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam

Waterslagers en Harzers:

M. v. Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden te worden.

KEURMEESTERS

D. R. Kraak, P. de Hoogstr. 45, Terneuzen, tel. 1150 - 32 36.

H. Meekel, Banduinlaan 38, Halfweg, geen tel.

A. J. S. Haket, Bolwerkweg 5, Aalten (Gld.), geen tel.

H. v.d. Linde, Christineweg 9, Kinderdijk.

Tel. tijdens kantooruren 01859 - 23 55.

WSSSEL

Engelse Postuurkanaries

door P. J. Sanders

SPECIALISEREN

De laatste jaren is de kweek met postuurkanaries in Nederland een grote stap vooruit gegaan. Meer en meer mensen zijn er mee begonnen en ook een groot aantal andere vogels hielden, hebben er wat postuurkanaries aan toegevoegd. Dit is juist wat we nodig hebben; alleen door felle gezonde competitie zullen we vooruit blijven gaan. Er is echter 'n neiging om te veel verschillende soorten tegelijk te houden. Het is niet dat ik daar bezwaar tegen heb, integendeel zelfs, maar de meeste denken hoe meer hoe beter en wat ik nou zo merkwaardig vind is dat al de grote pieten in Engeland, die altijd en overal de prijzen schijnen te winnen, maar slechts één soort hebben. Nu is het echt niet mijn bedoeling u aan te raden maar een soort postuurkanaries te houden en de rest van de hand te doen, want daardoor kunnen we slechts alleen van de soort die we aan houden iets leren en van de rest niets. Niet iedereen heeft kanaries met de hoop of de gedachte dat ze de beste van het land zullen voortbrengen. Waar dit wel aanwezig is zal het vrij zeker zijn dat men zich heeft gespecialiseerd in slechts een soort. Het is niet zo moeilijk om een kampioen te kopen of er zelf een te kweken als daarvoor het materiaal aanwezig is; wel is het moeilijk om regelmatig goede postuurvogels te kweken. Dit kan m.i. alleen maar door inteelt van niet te dicht verwante vogels. Als de vogels in meerdere soorten verdeeld zijn, dan is de keuze van kweekvogels niet ruim genoeg om voor jaren neef met nicht te laten kweken en moeten er dikwijls nieuwe vogels worden aangeschaft. Dit zet vaak de klok 2 of 3 jaar terug ook al is de nieuwe vogel stukken beter als die we reeds hadden. Hier — in Engeland — wordt vaak gezegd dat er wel 5 jaar voor nodig zijn om het bloed van de nieuwe kanarie voldoende te mengen met dat van de anderen.

In die periode zal het kweekresultaat vaak tegenvallen, niet zo zeer in kwantiteit maar vooral in kwaliteit. Er zijn meestal jaren nodig eer men een zodanige stam heeft opgebouwd dat er steeds goede TT vogels uit voort komen. Hoe meer soorten men dan ook heeft, hoe moeilijker het is om goede kweekkoppels samen te stellen. Men moet zich dan tevreden stellen met minder goede kweekkoppels met als resultaat dat er vaak minder goede jongen komen. Het specialiseren heeft ook nog het voordeel dat het gemakkelijker is het gehele verloop te volgen; dezelfde voeding, huisvesting, training etc. Grote en kleine

postuurkanaries vragen ook grote en kleine kooien. Een kooi welke groot genoeg is voor een gloster, kan veel te klein zijn voor een yorkshire. De drink- en voergaten in het voorfront van een kooi zijn bv. berekend voor de norwich, de gloster kan er door uit vliegen, vooral als het nog jonge vogels zijn. Kleurvoer verstrekken we aan de norwich, yorkshire en lizards. Dit gedurende de rui en een maal per week tijdens het TT seizoen. Borders, glosters en fife fancy kanaries mogen dit beslist niet hebben. De laatste drie soorten behoeven in de winter geen verwarming, terwijl de anderen dat gewoonlijk wel nodig hebben. Overigens is het wel aan te bevelen om nieuw aangekochte vogels verwarmd te houden vooral als u niet weet of ze voldoende aan koude zijn gewend. Zelf houd ik mijn vogels onverwarmd, tenzij er zieken zijn. Bij zieke vogels is vaak de warmte beter dan welke medicijn ook. Niet dat ik iets tegen medicijnen heb, maar — we zijn nu eenmaal geen dierenartsen — vaak wordt er verkeerde medicijn gegeven met alle gevolgen van dien.

Ook zijn er in Engeland keurmeesters die zich specialiseren in maar één soort; toch hebben zij volop te doen. In oktober was er te Londen een tentoonstelling van uitsluitend Borderkanaries, 1047 stuks. Deze zijn allen door borderspecialisten gekeurd. Het was geweldig dit te zien. In Nederland zal het voorlopig zo nog wel niet zijn, maar wie weet, het kan snel veranderen. Als we terugzien wat er reeds de afgelopen vijf jaar is bereikt en we zien dan nog eens vijf jaar verder; nogmaals, wie weet. Wanneer men nu al begint om zich in een bepaalde soort te specialiseren, dan staat men straks beslist vooraan.

De Zilveroor nachtegaal

door Charles Everitt

De Zilveroor nachtegaal (*Leothrix argenteauris*) is een Aziatische vogel, die voorkomt in de lage heuvels van de Himalaya, in Birma tot aan Maleisië, waar ze zich ophouden in streken op een hoogte van 1000 tot 1300 meter. Er zijn drie ondersoorten en de vogels waar het in dit artikel over gaat waren afkomstig uit Nepal. De man heeft een oranje voorhoofd, kin, keel en borst, de nek is ook oranje, echter met een grijs waas. De kop is verder zwart, met uitzondering van de zilverwitte oorstreken. De rug en buik zijn grijs, de vleugels grijs met oranje strepen. De boven- en onderstaartdekveren zijn rood, de staart zelf grijs, waarbij alle veren gele randen hebben. De snavel, waarbij zich korte zwarte snorhaartjes bevinden, is geel evenals de poten. Het oog dat donkerbruin is, is tamelijk groot voor de grootte van de vogel, waardoor hij wat aan de spreeuwachtigen doet denken, hoewel deze vogel tot familie Timaliidae behoort. De pop heeft hetzelfde

kleurenpatroon, zij het dat het oranje niet zo briljant van kleur is, het voornaamste verschil zijn echter de staartdekveren, welke bij de pop roestkleurig roodgroen zijn en bij de man rood. Ze zijn ongeveer 18 cm groot. De man heeft een bijzonder leuke zang van acht noten, die van de pop is beperkt tot vier noten. In het wild worden ze aangetroffen in groepen van wel 30 vogels en hun aanwezigheid is snel te horen aan de heldere zang.

Het broedpaar waar het hier om gaat koos een azaleastruik om het nest in te bouwen, dat in vier dagen klaar was. Hoewel beide vogels aan het nest werkten, beperkte de rol van de man zich hoofdzakelijk tot het aanslepen van het nestmateriaal. Het was een open komvormig nest dat aan de top een diameter van 84 mm, in het midden van 82 mm en onder in de kom van 65 mm had. Het was gemaakt van fijne grassoorten, draadjes wol en hondehaar. Op 12 juni werd het

Ussel

De,

eerste ei gelegd, het was lichtblauw met roodbruine stippen, die zich vooral aan het stompe eind bevonden en de afmeting was 21 x 14,5 mm. De volgende twee dagen werd iedere dag een ei gelegd, en met het broeden begonnen de vogels direct na het leggen van het eerste ei. Dit broeden gebeurde door beide vogels en duurde 14 dagen, in welke tijd de struik zo was uitgegroeid dat van het nest niets te zien was. Het eerste jong werd geboren op 26 juni en de volgende dag kwam het tweede ei uit, het derde ei was onbevruucht, waardoor ik in staat was bovenstaande gegevens omtrent kleur en maat van de eieren op te nemen. De broedtijd is dus 14 dagen en niet 13, daar het eerste ei uiteraard onbevruucht was, deze broedtijd vonden wij bevestigd in latere nesten.

De jongen hadden een lichte huid en waren bedekt met lichtgeel dons. Toen ze 5 dagen oud waren, begonnen de veren door te komen en gingen hun oogjes open. Daar man en pop beide voerden, groeiden de jongen zeer snel. De ouders besteedden veel tijd aan het zoeken naar levende insecten, daar dit praktisch het enige was waarmee ze de jongen voerden. Daarom gaven wij de vogels ieder uur wat meelwormen en maden. Hoewel er een leeftijdsverschil van 1 dag was, verlieten beide jongen op 8 juli het nest en op dat ogenblik realiseerden wij ons pas dat wij nu al de geslachten konden onderscheiden. De ene had rode staartdekveren, terwijl deze bij de andere roestkleurig groen waren. Di-

rect nadat de vogels het nest hadden verlaten, konden ze zeer goed vliegen.

In dezelfde volière bevonden zich nog 2 poppen zilveroor nachtegaleen en ook 1 pop Japanse nachtegaal. Deze vogeltjes hadden, zolang de jongen in het nest verbleven, geen aandacht hieraan geschonken, maar zodra de jongen uitvlogen, begonnen ze deze te voeren. De pop Japanse nachtegaal concentreerde zich vooral op de jonge man en toen de oudervogels een nieuw nest begonnen, namen de andere poppen het voeren volledig over. Dat jaar werden nog 2 nesten grootgebracht en iedere keer namen de „voedsters” de taak van de ouders over. Uit 3 rondes haalden wij 8 jongen, die na 6 maanden dezelfde bevedering als volwassen vogels hadden. Bij de jonge mannen waren zelfs de rode en oranje kleuren brillanter dan bij de oudervogels.

Nachtegaleen zijn uitstekende kooi- en volièrevogels, ze zijn sterk en gemakkelijk te houden. Naast levend voer, dat buiten het broedseizoen kan bestaan uit 10 meelwormen per vogel per dag, krijgen de vogels een goed universeelvoer, wat gesneden runderhart en verschillende soorten fruit. Een appel kan men doormidden snijden en beide helften in de kooi of volière leggen, de vogels pikken het vruchtvlees er uit en de schil blijft over. De vogels zijn in gezelschap niet lastig en ik heb ze dan ook in gemengde collecties gehouden, zowel van insecteneters als van zaadeters.

ONKRUIDZADEN

In het nummer van december 1969 werd op pagina 553 in deze serie de „grote klis” als onkruidzaad voor onze vogels behandeld. Helaas werd daarbij een verkeerde kleurenfoto geplaatst. Daarom laten wij het artikeltje hier nog eens volgen en nu met de juiste foto.

GROTE KLIS (*Arctium lappa*).

(Foto uit: Vogelfutterpflanzen, Verlag Jacob Héline).

Het onkruid dat we ditmaal behandelen, wordt in tegenstelling tot de meeste van de tot nu toe behandelde soorten, door lang niet alle vogels gegeten. Dat we het toch behandelen, komt doordat het zaad van de grote klis geneeskrachtige waarde heeft. Het is een bijzonder goed werkend tonicum met een bloedzuiverende werking. Dat de vogels de zaden niet gemakkelijk eten komt doordat ze tamelijk bitter zijn. In de natuur eten groenlingen en putters de zaden in de wintermaanden bijzonder graag, maar gedroogde zaden worden door putters in de volière meestal niet gegeten, mogelijk omdat het omhulsel te hard is.

De halfrijpe zaden kan men vanaf september aan de vogels voeren en als ze maar eenmaal aan de wat bittere smaak gewend zijn, zal men zien dat toch velen het zaad regelmatig eten, zelfs vele tropische vogels.

Maar weinig liefhebbers weten dat in de vroege lente jonge scheuten van de grote klis een bijzonder waardevol groenvoer voor de vogels zijn.

DE MEXICAANSE GOUDVINK

Gedurende enkele jaren ben ik in het bezit van een koppel mexicaanse goudvinken. Fantastische vogels die de liefhebber zeer veel genoegen schenken.

Verschillende malen heb ik van deze vogels jongen gehad, echter niet langer dan tot de jeugdrii. Dit brengt mij tot het stellen van vragen en daarom is het dan ook dat u in dit mooie blad een schrijven van mij aantreft. Ik zal u eerst iets vertellen over de kweek. Het broeden wordt uitsluitend gedaan door het popje die daar ongeveer 12 dagen mee doorbrengt. Het voederen is de taak van beide ouders en — wanneer de jongen zijn uitgevlogen en het popje aan de volgende ronde begint — van de man alleen. Ik verstrekte hen meelwormen, miereëitjes, bladluis, maden, halfrijpe onkruidzaden en een goed mengsel voliërezaad.

Daarbij nog geweekte zaden. De jongen groeien voortreffelijk, het verschil tussen de mannen en poppen was al spoedig goed te zien. Aan het eind van de jeugdrii schijnt echter een kritieke periode te zitten, want bij mij heeft nog geen enkele jonge vogel het verder gebracht. Hiermede zijn we dan aan de kern van het probleem waar ik geen raad op weet. Misschien kan mij iemand die raad wel geven. Ik hoop het tenminste.

C. G. Stolwerk, Breda.

Het probleem wat u in uw schrijven stelt, komt naar mijn mening sterk overeen met de ervaringen met de kweek van Groenlingen. Ook bij deze vogels vallen tijdens de jeugdrii veel doden. Hoe dat komt weet ik niet en ik vraag mij af of er iemand is die het wel weet. In Engeland zijn er inderdaad verschillende onderzoeken met betrekking tot dat verschijnsel gedaan en enig resultaat is er niet bekend. Ook heb ik enkele malen in een Belgisch vogelblad daarover artikelen gelezen en ook daar kwam men niet tot een conclusie.

Mijn ervaring met de groenlingen is als volgt: Zodra de jongen zelfstandig waren, heb ik ze overgebracht in een droog ruim nachthok. De samenstelling en wijze van voeding bleef hetzelfde en toch het sterftecijfer was nihil. De laatste jaren had ik goede resultaten zonder echter een juist antwoord te hebben kunnen vinden op de vraag waarom het sterftecijfer tijdens de jeugdrii zo enorm hoog is, althans in de buitenvoliëre. Ik zou dan ook voor willen stellen het eens te proberen op de wijze zoals ik het met de groenlingen heb gedaan. In een droge ruimte waarin de temperatuur wellicht hoger is dan buiten, hebben de jonge vogels minder weerstand nodig. Die winst is mogelijk juist voldoende om hen door de kritieke periode te loodsen.

v.b.

PUTTER X KNEU

Geen verhaal van jarenlang proberen, maar een simpel toeval. Mijn voliëre is 5 x 4 x 2 m en de bevolking bestaat uit kanaries, zebravinken en de zeven wildzangsoorten die de wet toestaat te hebben. Van deze laatste heb ik meest 1 of twee paartjes. Twee grote vlierstruiken en een jeneverbes vormen de beplanting.

Ongeveer half mei begon het paartje kneuen te nestelen en gelijktijdig begonnen ook de putters. In beide nestjes kwamen 5 eitjes die helaas onbevruucht bleken te zijn. De kneuen echter, lieten het er niet bij zitten en al spoedig lagen wederom eitjes in het nest en wel 4 stuks. Drie kwamen uit waarvan een jong na enkele dagen spoorloos was. De overgebleven twee groeiden voorspoedig en verlieten na ongeveer 15 dagen het nest. Zij leken echter beslist niet op hun ouders en al spoedig werd het mij duidelijk dat pa putter beslist ondeugend moest zijn geweest. De jongen hadden in hun staart licht gele veertjes, de staart zelf was zwart evenals de vleugeltoppen. Nu, na de rui, zijn het sterk uitgegroeide vogels die iets groter zijn dan putter en kneu. Hun zang lijkt veel op die van de putter. Op de borst is een zuivere puttertekening te zien, de kop heeft een licht roze schijn. De kneuen hebben zich goed van hun taak gekweten want zij waren het die de jongen voortreffelijk groot brachten. U ziet het, een simpel toeval...

F. Kappers.

Wessel

De

Beschouwing

De veelzijdigheid van de kleurkanarie is voor ons immer een boeiend, en interessant gebeuren. Het kleurenspeel, zo mogen we het wel noemen, biedt ons zoveel mogelijkheden dat het bijna zijn weerga niet vindt in vergelijk met andere liefhebberijen. Steeds weer opnieuw worden we geconfronteerd met de vele soortvariaties die onze — sport — zo mooi en zinvol maakt.

Vaak vragen we ons af of we met het beleven van onze liefhebberij soms niet wat ver gaan. Actief moeten we zijn, nimmer kunnen we een passieve houding aannemen. Ons doel is gericht op het fokken van een topvogel, die net iets beter is als een topper van een medaliefhebber.

Zodra onze aandacht verslapt, is de kans groot dat het met onze showdieren bergafwaarts gaat. En dan is het dikwijls moeilijk om zich weer een plaats te veroveren in de voorste rijen. Onze — sport — kan veel voldoening geven. Voldoening door het boeken van goede kweekresultaten, het scheppen van een nieuwe kleurslag, het behalen van een kampioenschap enz. Steeds op weg naar betere vogels is ons streven.

Ieder jaar is onze kweek gericht om met het tot ons ter beschikking staande fokmateriaal en kennis te verbeteren wat ons nog niet eerder is gelukt. Zou er aan onze vogels niets meer te verbeteren vallen, dan zou ook onze animo verslappen. Natuurlijk is onze liefhebberij aan zekere stromingen onderhevig. Naar ik meen, is dit een algemeen verschijnsel. Als men op de juiste manier de aandacht kan vestigen op een bepaalde soort of kleurslag dan zal men kunnen vaststellen, dat het kweken van deze meer gaat toenemen. Een goed voorbeeld van de laatste jaren zijn wel de goudtinten.

Goudagaat en goudisabel waren voor nog enkele jaren terug schaars bezette klassen op de tentoonstellingen. Doch wat hebben we zien gebeuren, naarmate er meerdere nationale en internationale kampioenschappen werden behaald met deze kleuren, nam de kweek hiervan hand over hand toe.

We maken het mee dat er westrijden zijn, waar meer dan 100 goudvogels zijn tentoongesteld. Spreekwoordelijk kunnen we zeggen; Het is alles nog geen goud wat er blinkt. Moet men zich terleurgesteld voelen, als men zich in zulke grote klassen tevreden moet stellen met een plaats die beneden de top ligt? We menen van niet. Het moet voor ons juist een prikkel zijn om een plaats vooraan in de spits te veroveren. Daarnaast moeten we stellen, dat elke — topper — onverschillig tot welke kleurvariteit zij behoort, in

wezen een uitzondering op de regel is. Daar is immers ons hele wedstrijdwezen op gebaseerd. Juist de uitschieters zijn de kandidaten voor een kampioenschap. Zo kunnen we opmerken dat wanneer vele liefhebbers zich gaan toeleggen op een zekere kleurslag, de gemiddelde kwaliteit gaat stijgen.

De kwaliteitsteiging blijft zolang aanhouden tot er successen worden behaald. Zodra een andere kleurvariteit zich opwerkt naar de bovenste sport van de ladder, dan zien we de belangstelling voor zo'n kleur toenemen. Het komt niet zelden voor, dat de eerst zo favoriete kleurslag in een snel tempo terugloopt. Niet alleen in kwantiteit maar ook in kwaliteit. Totdat men zich gaat realiseren dat men op de verkeerde weg is. En dan herhaalt de cyclus zich en het spel begint weer van voren af aan. Daarnaast speelt de afzet van de overtollige vogels een grote rol, die we zeer zeker niet mogen onderschatten. Om het populair uit te drukken, als de markt verzadigd is, dan verdwijnt de lust om een dergelijke kleur in stand te houden. De — „liefhebbers“ — vallen het eerste af. Gelukkig blijven er altijd — liefhebbers — die hun kleur trouw blijven. Anders zag het er voor sommige kleuren somber uit. Een dergelijke gang van zaken heeft ook zijn goede zijden. Steeds blijft er een vernieuwing van interesse.

H. J. Veerkamp

Trouwens daar hebben we op ons gebied toch geen klagen over. Steeds ontdekken we nieuwe aspecten die onze aandacht vragen. Nog lang niet zijn we uitgerangeerd en op een dood spoor terecht gekomen. Zij die geen belangstelling tonen voor de vele facetten en vernieuwingen die zich voordoen, schakelen zich in mindere of meerdere mate uit. Ook zij die menen hun stem te moeten verheffen in afwijzende vorm op alles wat afwijkt van de klassieke kleuren of erfelijkheidsmethodiek of alles wat maar enigszins samenhangt met vernieuwing, beter te spreken van evolutie, zullen op de duur geen gehoor meer vinden. Onze liefhebberij zet zich voort in een snelle progressieve opmars.

Men tracht wel eens onze vooruitstrevendheid te becritisieren. Hier en daar kan men nog wel eens de nodige opmerkingen horen en lezen. Meestal gaat dit in de vorm van: Die en die kleur zal het nooit doen, dit wordt geen tentoonstellingsvogel. Moeten ze het nu nog ingewikkelder maken als het al is? Alijn u kent de bekende uitdrukkingen

wel. Persoonlijk zie ik dergelijke kreten als een soort onmacht. Het omzeilen van eventuele moeilijkheden die zich voor kunnen doen. Zo zou men zich geplaatst kunnen zien, zo wel de liefhebber als de keurmeester, voor nieuwe kleuren die afwijken van het oude vertrouwde klassieke patroon waarmee men niet goed raad weet.

Is het dan zo'n blamage als we een bepaalde nieuwe kleur of kleurcombinatie niet goed thuis kunnen brengen? Absoluut niet, zoals een beginnende liefhebber moeite heeft om groen en agaat of bruin en isabel te leren onderscheiden, zo zal een meer ervaren liefhebber wel eens struikelen over een opaal of pastelkleur. Een veel gehoorde kreet is: Waar blijft de standaard voor de opaal, pastel, ivoor en inokanaries? Heel begrijpelijk dat men richtlijnen wil zien voor deze variteiten. We kunnen zelfs stellen dat er momenteel meer kleuren niet gestandariseerd zijn, als kleuren waarvan wel standaardeisen zijn omschreven. Begrijpelijk is het eveneens dat er op aangedrongen wordt tot het ontwerpen van een standaard. Laten we ons echter niet overhaasten in deze. Voor sommige van onze klassieke kleuren heeft men tientallen jaren nodig gehad om ze te voorzien van eisen die we aan het ideale kleurtype kunnen stellen. En zouden we nu in een kort tijdsbestek van het huidige kleurenschaal, zoals vermeld in het tijdelijke vraagprogramma, standaardeisen op willen stellen? Als we overgaan tot het ontwerpen van een standaard dan zullen we toch eerst moeten weten wat haalbaar is. Dus wat kweektechnisch mogelijk is. En dat kunnen we alleen als we deze kleuren te zien krijgen op de tentoonstellingen. Voorheen was het nog wel eens gebruikelijk om zolang er geen standaardeisen waren voor een bepaalde kleur, dat deze ook niet werden opgenomen in het vraagprogramma. Dit had tot gevolg dat slechts een enkele zich bezig hield met een dergelijke kleur. Het gros der liefhebbers voelde er weinig voor om kleurslagen te kweken waar men geen eer mee kon behalen op de tentoonstellingen. De rollen zijn nu omgekeerd. We weten reeds welke kleuren er gefokt kunnen worden, doch een vast omlind beeld van de ideale vogel bezitten we nog niet. De keurmeester heeft hierin een adviserende stem. En dit is lang geen gemakkelijke taak. Veel wordt dan ook van onze keurmeesters gevraagd om dit alles in goede banen te leiden. De keurmeesters, die we toch kunnen beschouwen als steunpilaren van onze Bond, zijn op hun beurt verplicht tegenover de leden, deze ontwikkelingsperiode op de voet te volgen. Zij moeten zich intensief bezighouden met het bestuderen van niet alleen de nieuwe kleurslagen, ook hun volle aandacht wordt vereist voor de klassieke serie. Er wordt van hen verwacht dat zijn hun taak foutloos volbrengen. Dit is echter niet altijd het geval. Zou het ook anders kunnen? We mogen toch niet verlangen dat zij

Kleurkanarie: Groen-Opaal

onfeilbaar zijn? Wel zullen zij trachten hun keuring naar beste weten en kunnen te verrichten. Daartoe is het een goede gewoonte geworden om regelmatig studiebijeenkomsten te houden voor de keurmeesters. In verschillende plaatsen is men reeds al zo ver dat men maandelijks bij elkaar komt om van gedachten te wisselen. We mogen ons gelukkig prijzen dat we zo'n keurmeesterskorps bezitten. Dat zij de noodzaak inzien om zich te verdiepen in de problemen van onze kleurkanariesport. Respect kunnen wij voor hen hebben. Niet alleen om hun eigen kennis te vergroten hebben zij zich weer op de schoolbanken geplaatst. Hoofddoel voor hen is, om de liefhebbers met raad en daad bij te staan.

De expansie op kleurkanariegebied is van dien aard, dat we soms niet goed weten wat we het eerst aan moeten grijpen. Er is wel zo'n veelzijdigheid, dat de keus soms erg moeilijk is. De zucht naar iets nieuws heeft velen van ons in zijn ban gegrepen. We kunnen stellen dat dat we in de klassieke kleuren de kneepjes van de juiste fokcombinaties door en door kennen. Natuurlijk zijn we ons bewust dat er altijd iets te verbeteren valt. En dat zal altijd wel zo blijven. De volle 100 punten zoals deze samengevat zijn in de verschillende rubrieken, zal immer een onbereikbaar getal blijven. Zouden de keurmeesters het totale aantal punten volledig benutten, dan begaan zij een onvergeeflijke fout. Want waar zou het ideaalbeeld blijven? Wat zouden we nog aan een vogel willen verbeteren? Zelfs op een vogel van 91 of 92 punten, die we toch beschouwen als een supertopper, valt nog wat op aan te mer-

ken. Laten we ons oor maar eens te luisteren leggen tijdens een tentoonstelling. Genadeloze kritiek op de — kampioen — krijgen we soms aan te horen. De praktijk laat ons zien, dat niet alleen de heren keurmeesters de kampioen beoordelen. Inzenders en bezoekers geven graag hun mening ten beste. Opvallend is het dat er dan opeens zoveel — kenners — op de voorgrond treden. Onbegrijpelijk is het dat we nog steeds met een tekort aan keurmeesters kampen. Waarom kunnen we soms op een tentoonstelling zo weinig topvogels aantreffen? Of zou het spreekwoord „De beste stuurlii staan aan wal”, van toepassing zijn? Vanzelfsprekend moeten we opbouwende kritiek niet uit de weg gaan. Kritiek in deze vorm kan veel bijdragen tot een beter begrip voor elkaar. Het zal zeker onze sport ten goede komen.

Kunnen we nu van de pastellen, opalen, ivoren of ino's of een combinatie van deze al zeggen, dat we de juiste samenstelling van de fokparen al hebben gevonden? Zijn we al zo ver om — topstammen — te kweken? Kunnen we ons al de meest ideale vogel voorstellen? Moeten we alle kleuren die op het — tijdelijke — vraagprogramma voorkomen handhaven? Op al deze en nog veel meer andere vragen zouden we niet graag bevestigend willen antwoorden. We zouden het zelfs nog niet kunnen. We kunnen vaststellen wat mooi is en wat niet aantrekkelijk is. Hoewel, over de schoonheid van een kleur kunnen de smaken verschillen. De mogelijkheden die nog opgesloten liggen in de verschillende factorencombinaties kunnen we nog niet geheel overzien. Nog lang niet hebben we alle kleurslagen volledig uitgeprobeerd.

Waar blijft de liefhebber die zich volledig specialiseert in bijv. agaatpastel, goudagaatopaal, mozaiekbronsopaal of goudgroenivoor om er zo maar enkele te noemen? Nee, werkelijk, gespecialiseerde kweek treffen we nog maar weinig aan. En waar is de kweker die zich er op kan beroepen dat hij alleen fokzuivere vogels op zijn kooi heeft? Het kan ons grote voldoening geven om fokparen te bezitten die 8, 16, 32, 64, 128 en nog meer — kansen — herbergen tot een zekere kleurvarieteit. Onze kennis van de erfelijkheid zal hierdoor versterkt worden, de kleurenkennis wordt hierdoor verrijkt. Het scheppen van nieuwe soortvariteiten is een fascinerende bezigheid. Maar laten we ons bewust zijn, dat deze manier van fokken nog geen garantie is tot het kweken van een tentoonstellingsvogel.

DE GRASPARKIET

THEORIE VOOR DE SPECIAALKWEKER

Door A. B. J. Braam

Het zich specialiseren op de kweek van standaardvogels, vereist vanzelfsprekend ook speciaal kennis van kweek, selectie, en vererving van het te kweken soort. Het lukraak kweken in gezelschapsvolière, met meerdere koppels bij elkaar, wordt dan ook door geen enkele verstandige speciaalkweker toegepast.

Immers in het koppelen der vogels, ligt de kennis van de kweker.

Inderdaad zal het nageslacht groter zijn, als men de vogels zelf hun partner laat kiezen, doch het gaat de specialisten niet om de kwantiteit, maar om de kwaliteit.

Een goede kweker trachts steeds het uiterste uit de kan te halen, en hiermee bedoel ik, dat men door een juiste koppeling, en een aangepast milieu (voeding, huisvesting enz.) moet trachten, alle kwaliteiten uit de vogels te halen.

Men kan echter ook, een niet aanwezig kenmerk door een outcros (nieuwe aankoop) in Uw vogels brengen.

Bezitten Uw vogels geen uniform type, dan kan men door een juiste aanvullende koppeling, een geheel nieuw kenmerk in Uw vogels brengen, zodat uw vogels een geheel ander uniform uiterlijk krijgen.

De vaak gebezigde term, wat er niet in zit, kan er niet uit komen, is m.i. onjuist. Deze verouderde term, moet men dan ook nooit gebruiken.

Ons parool moet zijn, wat er niet is, kan gecreëerd (gemaakt) worden, deze term wijst op kennis en vooruitstrevendheid.

Met de huidige kennis, van de belangrijkste verervingsfactoren, geduld, en veel liefde voor onze liefhebberij, moet het mogelijk zijn, een standaardvogel te creëren (vooral nu er speciaalclubs zijn) die het ideaalbeeld zoals wij ons die voorstellen benaderd.

Men kan ongewenste factoren uit kweken, doch ook nieuwe gewenste factoren in kweken. Dit nu, is het werk van de specialisten, die zich in clubverband verzamelen, om zich straks elkaar sportief te beconcurreren en eventueel met hun topvogels op de wereldshow landseer te verdedigen.

Daar de fysieke kenmerken (type, vorm, formaat) van de huidige standaardvogels nog naar verbetering vraagt, zullen wij deze vóór de kleurverbetering behandelen. Temeer daar de vererving van de kleurfactoren voor de meeste kwekers geen probleem meer is.

De praktijk heeft ons geleerd, dat de fysieke factoren voor een groot deel intermediair (half dominant) vererven, waarvan de meeste polymere (samen werkend).

Het veranderen van vorm van een of ander kenmerk, b.v. het toenemen van grote, het dikker worden van kop, het veranderen van type, enz, kan iedere liefhebberkweker, mits hij of zij de kweek intensief beoefend, zelf ten uitvoer brengen.

Vanzelfsprekend moet men er felling (gevoel) voor hebben, doch door steeds Uw vogels te bekijken b.v. koppen vergelijken, type's vergelijken, enz, komt de felling als vanzelf.

Als men een nest jonge vogels, bij een uitstekend milieu, onder precies dezelfde omstandigheden grootbrengt, dan zullen toch niet allen gelijk zijn.

De maten van ieder afzonderlijk kenmerk, b.v. gewicht, grootte, of kleur der vogels schommelen dan om een zeker gemiddelde, vogels nu met een afzonderlijk kenmerk dat afwijkt van het idio type (geerfd normaal type) wordt in de biologie modificabiliteit genoemd.

Dit kunnen minus afwijkingen zijn, doch ook plus afwijkingen, deze laatste brengen voor de kweker vrijwel steeds voordeel.

De vogels uit de modificatie breedte (vogels tussen de minus en plusvogels) komen het meest voor.

Een bepaalde natuurwet zorgt er echter voor, dat hoe verder de individuele maten van de ge-

middele vogels (dus de vogels uit de modificatie breedte) afwijken, hoe zeldzamer zij voorkomen.

Nu komt onze felling goed van pas, want door nauwkeurige selectie, dus het uitzoeken van de plusvogel, en een juiste koppeling van de plusvogels, kunnen wij de frequentie van het kenmerk opvoeren.

Dit wil echter niet zeggen, dat de vogels tussen de min en de plusvogels ongeschikt zijn voor de kweek, integendeel, deze dragen immers, zij het, niet allen, het kenmerk latent (slapend) oftewel recessief (onzichtbaar) bij zich, zodat bij een onderlinge koppeling, zij ons ook de gewenste vogels kunnen brengen, zij het dan in mindere mate, als een onderlinge koppeling van plusvogels.

Dat men het verloop van een bepaald lichaamsdeel in een ontwikkelingsrichting kan stimuleren, door geduld, en een correcte selectie, stap voor stap kan opvoeren hebben onze voorgangers bewezen.

Denk b.v. aan de bestaande hondenrassen, wat denkt U van het verschil, b.v. een Duitse dog van ruim 50 kg, en een Mexicaanse chihuahua dwerghond van amper 10 ons, deze komen toch ook allen uit de oervorm van de wilde hond.

Tot de volgende keer, dan zullen wij de omvorming van een kenmerk behandelen, b.v. kop verbetering, type of formaat verbetering.

In memoriam

P. Yben

C. Hermans

J. Leeuw

J. A. van Marwijk

R. Pots

K. Pagen

H. van Es

G. Alberts

Th. van Woensel

B. Blaauw

L. van der Toorn

In leven lid van de afdeling:

Bergambacht,
Ammerstol,
Schoonhoven

Bergen op Zoom

Medemblik

Uift

Aduard

Brunssum

Breda 5

Zwijndrecht

Roosendaal

Noordwolde

Den Haag

RECTIFICATIE

Op pag. 516 nov. nr. 1969 staat een drukfout: Juist is:

C.D.I. afd. Pluimvee,
Oude Rijkstraatweg 43, Doorn,
tel. 3430 - 36 41

Verzending dient te geschieden:

Spoorexpress, station restante Driebergen.

VERMOEID VAN DE REIS

J. A. Verwey

Volgens mensen die het kunnen weten, trekken onze broedvogels in het ongunstig jaargetij uit hun territorium en zoeken tijdelijk een milder klimaat op.

Een omgekeerde beweging herhaalt zich in lentetijd.

Voor ons land onderscheiden wij eigenlijk drie soorten van vogeltrek: n.l.

1 Vogels die in Nederland broeden en in wintertijd naar het Zuiden trekken.

2 Wintergasten; vogels die of Noordelijk of Oostelijk van ons land broeden en hier overwinteren.

3 Allerlei doortrekkers.

Onder al deze vliegers zonder zorg, zijn zowel dag als nachttrekkers. Hoe zij de weg vinden? Of zij soms verdwalen? Of zij zich vergissen in een landingsdoel en omkomen? Wie van ons heeft er een juist antwoord op?

Zonder enige tegenspraak blijft de vóór en na-jaarstrek bij onze gepluimde vrienden een boeiende gebeurtenis. Een niet te weerhouden drang stuwt hen, een ongekende beroering dwingt hen; waarbij voor de wijzen en verstandigen onder ons, veel verborgen blijft. Of niet soms? Hebt u wellicht een verklaring voor het volgende? Het 80.000 ton metende passagiers-schip ORSOVA is 24 uur geleden de haven van Lissabon uitgevaren. Met een vaart van circa 35 km per uur vindt dit zeekasteel zijn weg door de schuimende oceaan. Volgens de navigator naderd het schip 7 uur in de morgen van 22 oktober 1969 het Engelse Kanaal. Het is miezerig weer; rondom niets te zien dan schuimende golven overstolpt door een grauwe roerige hemelbokaal; er staat een stevige bries.

Een merel...
...strijkt af op de brug

Zwartkop (*Sylvia atricapilla*)

Vink

Dan opeens zijn ze er; twee merels. Met al hun krachtinspanning houden zij het schip bij. Een slaat terug en strijkt af op de brug. Ook de andere keert op zijn luchtweg en laat zich vallen op het A dek waar de vogel drinkt uit een plasje. Even later vliegt er naast het schip een vogeltje, vlak boven de kolkende oceaan zo dat het lijkt of het vogeltje er in zal ondergaan. Zelfs door de prisma is niet te zien welk vogeltje het is. Dan veert het op en strijkt af op de reling. Een Zwartkop (*Sylvia atricapilla*) Op een tros kabeltouw zit een uitgeputte vink.

Tegen een wapperende scheerlijn kleeft een goudhaantje. In verloop van amper één uur zie ik nog komen en gaan: een spreeuw, een zanglijster en een graspieper. Allemaal individuele trekkers, die even uitrusten op het ss ORSOVA. Wist u dat een goudhaantje en zwartkop biskwiekrui nuttigt?

Ook de graspieper snoept er van?

Wat was het reisdoel van deze trekkers? Vanwaar kwamen zij? Volgens zeggen kunnen insectenetters geen dag zonder voedsel. De tocht van Lissabon naar Rotterdam neemt ruim drie dagen in beslag. In de Rotterdamse haven, zie ik in een hoekje van het schip de graspieper terug. Ik neem het vogeltje op; het vliegt monter uit mijn hand hoog over de loodsen aan de Wilhelminahaven. Dan is het 10 uur in de morgen van 23 oktober.

Ussel

De

Op de eerste plaats moet ik u vertellen dat ik flatbewoner ben en mijn vogels dus houden moet in een zogenaamde box. In die box is een raam waardoor voldoende daglicht en zelfs in de morgenuren de zon kan binnenkomen. Het was eind november 1968, toen ik van een kennis van mij drie eieren kreeg van de gouldamandine. Hij vroeg mij of ik er wat in zag de eieren onder mijn japanse meeuwen te leggen. Alhoewel de tijd — eind november — beslist niet zo gunstig was, de temperatuur was omsteeks 13 graden, heb ik het er maar op gewaagd. Na een koppel-tje meeuwen te hebben uitgezocht en apart gezet in een broedkooi, heb ik hen voorzien van een nestblokje en nestmateriaal. Mijn keus was

kennelijk goed geweest; het paartje was in prima conditie en na vier dagen lag hun eerste eitje in het nest. Toen er 5 eieren waren gelegd heb ik deze verwijderd en de drie eieren van de goulds daarvoor in de plaats gelegd. Na een dag of acht weer eens gecontroleerd en toen bleek mij dat de meeuwen er nog twee hadden bij gelegd en tevens zag ik dat enkele eitjes bevrucht waren. Ik heb alles gelaten voor wat het was en de vogels rustig laten broeden. Op een zaterdagmorgen, ongeveer 15 dagen nadat ik de eieren van de goulds in het nestje had gelegd, heb ik weer eens voorzichtig gekeken en ja hoor minstens twee jongen waarvan er een kennelijk een gould was gezien de papillen. Ik kon het

aantal jongen niet goed waarnemen, want de meeuwen waren met geen stok van het nestje te halen. Ik was de koning te rijk dat het al tot zover was gelukt. Na twee dagen weer eens gekeken en toen kon ik vaststellen dat er twee goulds en een japanse meeuw waren geboren. Zij lagen met goed gevulde kropjes in het nest. Ik verstreekte als opfokvoer gekiemde zaden — overigens tot ergenis van mijn vrouw want de potjes had ik rond de kachel gezet in de kamer omdat de temperatuur in de box veel te laag was. Daarnaast gaf ik hen een opfokvoer gemengd met hard gekookt ei en tevens was trosgierst. Weer enkele dagen later was het tweede meeuwtje geboren zodat het ouderpaar meeuwen in die

gure tijd — de temperatuur buiten was in de nacht ongeveer 10 tot 12 graden onder nul — binnen ongeveer 8 graden boven nul — de zorg over vier jonge vogels hadden.

Toen de jonge goulds 8 dagen oud waren heb ik ze geringd en twee dagen later ringde ik de meeuwen. Aanvankelijk was ik bang dat van een dergelijk gemengd nest niet zo veel terecht zou komen. Het ging echter buitengewoon goed en ik kon alles gerust aan het ouderpaar overlaten. In het voorjaar had datzelfde paar ook al reeds een nest ceresamandines en een nest spitsstaarten groot gebracht.

Na ongeveer 26 dagen vlogen de goulds uit en zij waren op hun gemak de omgeving aan het

verkennen. Het prettige van deze vogels is dat ze zo rustig blijven als je in de kooi bezig bent. Drie dagen na de goulds vlogen de jonge meeuwen uit.

Als je zo in tijdschriften en boeken iets over goulds leest, dan staat er vaak bij vermeld dat jonge gould, ongeveer drie dagen nadat zij zijn uitgevlogen, niet meer in het oudernest terug keren. Deze ervaring heb ik niet, want zij zaten, iedere avond wanneer ik, tegen dat de schakelklok het grote licht zou uitschakelen, omstreeks 21.00 uur, een kijkje ging nemen, heerlijk warm met z'n allen in het nest. Ik was daar wel blij om, want de temperatuur was beslist nog niet je ware. Mogelijke

J. A. v. d. Pennen

Goulds eigen kweek

lijk is de oorzaak van het toch op nest terug komen te danken aan de meeuwen.

Deze doen dat namelijk wel en de goulds hebben daar beslist niet bij achter willen blijven.

Omstreeks half april zag ik op de borst van de jonge gouldman de eerste violetveertjes doorkomen. Hij zat ook al steeds zijn lied voor te dragen. Eind juni waren beiden op kleur; broer en zus.

Met deze ervaring geloof ik te mogen zeggen dat goulds beslist wel enige koude kunnen verdragen, mits de temperatuursverschillen maar niet te groot zijn.

Midden in de winter en geheel onverwachts heb ik aan hen veel plezier beleefd.

BOEKEN- NIEUWS

Van het **Landbuch-Verlag** (Postfach 160, 3 Hannover 1) ontvingen wij weer een nieuw deeltje uit hun serie „Kleine Kostbarkeiten“. „**Von Greifvögeln und Eulen**“ is geschreven door **Dr. Rolf Kos** en wie geïnformeerd wil worden over de Europese roofvogels, kan zich met een gerust hart dit kleine boekje aanschaffen.

Alle roofvogels worden besproken en in kort bestek worden ons alle belangrijke bijzonderheden over deze vogels verteld. Van vrijwel iedere vogel is bovendien een uitstekende kleurenfoto opgenomen. Daarnaast is nog een tabel bij iedere soort, waarin een aantal gegevens zijn verwerkt zoals grootte, kentekenen, geluid, het soort terrein waar ze zich ophouden, de voeding en de broed.

Een boekje dat wij van harte aanbevelen, temeer daar de prijs slechts D.M. 6,80 bedraagt.

Kanarienvrassen

Het **Kosmos Verlag** (Postfach 640, 7000 Stuttgart 1) zond ons een exemplaar van „**Kanarienvrassen**“ door **Klaus Speicher**. Dit boekje is bedoeld voor beginners en de auteur, die ook in Nederland geen onbekende is, heeft zich uiteraard beperkingen moeten opleggen bij de beperkte omvang (60 pagina's) van dit boekje.

Na de praktijk van de kanariekweek uitvoerig te hebben behandeld, volgen ruim 10 pagina's over de kleurkanaries en dit is het deel waar de Nederlandse liefhebber het minst aan heeft, daar de gegevens hier niet altijd overeenkomen met onze standaard voor kleurkanaries en bovendien bepaalde begrippen in Nederland niet gehanteerd worden, bijv. de O F (Oswaldsche Farbnorm) om de kleursterkte bij rode kanaries aan te duiden.

Het verdere deel van het boekje is echter voor de Nederlandse kweker van postuurkanaries bijzonder bruikbaar. Alle postuurvogels worden behandeld en in het kort wordt ook bij de meeste soorten aangegeven hoe ze het best gekweekt kunnen worden.

De prijs bedraagt D.M. 5,80.

Gloster kanaries

door R. Baggs

Frisse lucht is erg belangrijk voor vogels en in verband met warme dagen is het een goed idee om ramen te maken met gaas bespannen voor alle deuren en ramen, zodat die open gelaten kunnen worden zonder dat men er bang voor hoeft te zijn dat de vogels weg kunnen vliegen of dat katten binnen kunnen komen.

Zoals ik heb vermeld gebruik ik een verstuiver en ik moet zeggen dat ik het een bijzonder handig apparaat vind. Men kan een goede spuitbus voor een paar centen kopen. De mijne wordt voor een aantal verschillende doeleinden gebruikt, uiteenlopend van het bespuiten van de vogels met regenwater tot het bespuiten van boontjes om zo van vliegen af te komen. Alles wat in de spuitbus gedaan wordt en dat voor de vogels schadelijk kan zijn wordt er erg zorgvuldig uitgewassen voordat de bus weer voor de vogels wordt gebruikt. Ik laat elk van mijn paartjes maar twee nesten met jongen grootbrengen en nadat het broedseizoen voorbij is maken de vogels een proefperiode door waar zij beginnen te ruïen. Jonge vogels ruïen nadat zij het nest verlaten niet volledig. Zij beginnen pas goed te ruïen als zij ongeveer drie maanden oud zijn. De vleugelen en staartveren vallen in deze eerste rui niet uit. Deze vogels worden dan in Engeland „unflighted” genoemd. Bij de volwassen vogels is die rui volledig en nadat de vogels door hun tweede rui heen zijn, zegt men van ze dat ze „flighted” zijn. Als de rui begint laat ik mijn kanaries zoveel mogelijk alleen, ik vang ze dan niet uit en verplaats

ze dan ook niet in andere kooien. Zo'n verplaatsing kan namelijk veroorzaken dat ze halverwege in de rui blijven steken en zo zou men een goede vogel verspelen, die anders voor tentoonstellingen gebruikt zou kunnen worden.

Om een zo gewenste snel verlopende rui te bevorderen wordt elke dag een bad gegeven. Er wordt in deze tijd zoveel van de vogels gevraagd dat het hen naar mening ten goede komt als ze om de dag zacht voer krijgen. Groenvoer en zaden worden desgewenst gegeven. Glosterkanaries kan men niet op kleur voeren, de kleur moet in de stam gekweekt zijn en kan er niet in „gevoerd” worden.

Ofschoon men doorgaans de goede corona's voor de rui al kan herkennen veranderen zij soms enorm. Ik heb vogels gehad, die er voor de rui heel gewoon uitzagen en later de beste van de verzameling bleken te zijn. Ik heb er een regel van gemaakt om de meeste van de corona's die ik gekweekt heb te houden totdat zij door de eerste rui heen zijn. Ik besteed veel tijd aan het bestuderen van de vogels in de laatste fase van de rui, terwijl zij in hun tentoonstellingskooien zitten. Zij zien er dan echt het beste uit, met nieuwe heldere schone veren. Ze zien er bijna allemaal perfect uit in hun kooien, maar een blik van dichterbij zal eenvoudiger laten zien welke fouten zij eventueel hebben. Nadat alle tentoonstellingsvogels zijn geselecteerd wordt de rest gehouden als broedvogels ofwel van de hand gedaan. De broedvogels kunnen ofwel in de dubbele broedkooien, ofwel — als die aanwezig is — in een voliëre gehouden worden. Men moet ze echter niet vergeten, omdat zij het volgende jaar enkele winnaars kunnen voortbrengen. Mijn favoriete Gloster-tentoonstellings-team bestaat zo mogelijk uit twee of drie vogels van elke kleurvariëteit, zodat ik na voor een tentoonstelling ingeschreven te hebben ik bij voorbeeld een geelachtige corona-man tenminste een paar vogels heb om uit te kiezen. Als ik er maar één had en deze zou een paar staartveren verloren hebben of niet in de beste conditie zijn, dan zou het inschrijfgeld zijn weggegooid en het zou geen enkele zin hebben om de vogel in te zenden.

Voordat mijn vogels per trein verstuurd worden gewen ik ze aan reizen door ze in hun tentoonstellingskooien te zetten in de reisboxen gedurende ongeveer een uur per keer, waarbij ik mij er van overtuig dat de vogels op de stokjes van hun tentoonstellingskooien zitten, zoals ik ze er op heb gezet.

Alhoewel de reisboxen zo licht mogelijk moeten zijn, moeten zij sterk zijn. Degenen die van triplex of goede kwaliteit hardboard op een sterk houten geraamte zijn gemaakt, zijn uitstekend. Als ze thuis gemaakt zijn vergeet dan niet om een paar gaten in de zijkanten te boren, ten behoeve van een goede ventilatie en een erg belangrijk punt is dat de kooien precies aansluitend in de boxen passen, zodat zij tijdens het vervoer niet kunnen schudden.

NASCHRIFT REDACTIE:

Van de heer v.d. Molen ontvingen wij een schrijven naar aanleiding van het artikel van de heer Rogers over de zwartmasker zebraavink. Zeer te-

recht wijst de heer v.d. Molen op de kleine verschillen, die er bestaan tussen de Nederlandse en Engelse standaardseisen en de gevolgen die dit heeft op de kweekaanwijzingen. De betreffende opmerkingen van de heer v.d. Molen laten wij hier volgen:

Hierbij neem ik de vrijheid enige kritiek uit te oefenen op het artikel van de bekende Engelse zebraavinkweker, de heer C. H. Rogers, over de zwartmaskerzebraavink in het decembernr. j.l. Mijns inziens worden hier n.l. de Nederlandse en Engelse standaardseisen door elkaar gehaald. Bij de Engelse „chestnut flanked white“ wordt naar

Vervolg op pagina 85

Beproef uw vogelkennis

Is de stelling „Men kent een vogel aan zijn veren“ niet even betrekkelijk als „kennis“ in het algemeen?

Is niet iedere stelling aanvechtbaar?

Wanneer bij voorbeeld één van ons, een musachtig vogeltje over het veld ziet hippen; een gestreept borstje en dito rug; een vaalwit buikje zit plus een witte zoom langs een gevorkt staartje; bovendien dat vogeltje opeens jubelend de hemelbokaal binnenklimt dan is zo'n montere zanger een akkerleeuwerik. Sky Lark voor een Engelse vogelvriend.

Wilt u a.u.b. vóór u verder leest de hierbij afgedrukte foto bekijken?

Is dat een LEEUWERIK?

Wie licht daar?

Gefeliciteerd; lachen is gezond.

Die bonte vogel stelt inderdaad een leeuwerik voor; n.l. een MUDLARK; letterlijk vertaald MODDERLEEUWERIK (*Grallina cyanoleuca*). Een Gr woord waar een beetje blauw en wit in zit. Hier in Australië een algemeen voorkomende vogel. Opvallend door zijn bonte pakje, maar ook door zijn opgewekte roep. Een pie .. wie .. pie .. wie .. dat doet denken aan de roep van onze Bonte Piet of Scholekster. Wellicht daardoor wordt deze zogenaamde Modderleeuwerik, hier in de volksmond aangesproken als Magpie-Lark of Peewee.

Onder wuivende wieken en sierlijk buigend, roept hij telkens dat schel klinkend pie .. wie.

Overal treft men hem aan: in parken, tuinen, zelfs langs drukke verkeerswegen.

Op de foto ziet u hem bezig langs het tuinpad, insecten-jagen.

Volgens de beschrijving zoeken zij bij voorkeur nestgelegenheid langs de waterkant, in bomen of heesters. Waar zij op hoogte van twee tot drie meter een stevig bouwsel vlechten; met als fundament klei; napvormig gedraaid, afgewerkt met halmen, haar en wol.

De vogels zijn ongeveer zo groot als een tortelduif, terwijl tussen man en vrouw geen in het ooglopend verschil opvalt.

Ofschoon in „What bird is that“ staat aangegeven dat deze vogels het gehele jaar rond nestelen, is het mij (nog) niet gelukt een nest te vinden.

J. A. Verwey

Enkele dagen na ontvangst van bovenstaand artikelje ontving uw redactie van de heer Verwey een briefje met de volgende inhoud:

Inmiddels een nest van de zogenaamde Modderleeuwerik gevonden. Een napvormig geval dat doet denken aan een groot lijsternest. Beide vogels verzamelen de bouwstof uit een kwalijk riekende moddersloot. Zij nestelen op circa zes meter hoogte in een gomboom aan de openbare weg. Naar hun aard is dus Mudlark een passende naam.

J. A. Verwey

Kweekervaringen van een leek

In 1968 besloot ik in mijn tuintje een voliére te bouwen met de bedoeling hierin wildzang en andere vogels te kweken. Mij stond steeds voor ogen een zo natuurlijk mogelijke omgeving voor de vogels te scheppen. De voliére werd gebouwd in de vorm van een winkelhaak; het ene been 8 m bij 3.50 m, het andere 6 m bij 1.20 m terwijl de hoogte 1.80 werd.

Een groot gedeelte is beplant met vlier, liguster, rode bes, meidoorn, hulst, brem, brandnetels, riet, haagwinde en gras. Van de voliére is een klein gedeelte overdekt en een nachthok van 2 m bij 2.50 m completeert het geheel.

Ik plaatste daarin groenlingen, vinken, putters, kneutjes, sijsjes, zebrevinken, diamantduifjes, muskaatvinken, tijgervinken, kanaries en chinese dwergkwartels.

Omdat het kweekseizoen 1968 al te ver was gevorderd, kwam er van kweken niet veel meer terecht. Dit jaar waren de verwachtingen hoog gespannen, te meer daar de beplanting intussen weelderig hoog was opgegroeid.

De diamantduifjes beten de spits af en begonnen als eerste te nestelen. In de loop van het seizoen brachten zij 8 jongen groot. De twee koppels zebrevinken zorgden voor een nageslacht van 23 stuks. Het kwartelhennetje broedde twee maal op 6 eitjes waarvan er telkens vijf uitkwamen. Van elk broedsel ging echter één hennetje dood, zodat op dit moment 8 jongen zich in de voliére bevinden, te weten 5 hennetjes en 3 haantjes. De kanaries maakten drie maal een nest waaruit telkens 3 jongen uitvlogen. De japanse meeuwen brachten uit twee broedsels 10 jongen groot. Met de wildzang ging het aanvankelijk niet zo vlot. Zij begonnen in het algemeen later dan dit in de vrije natuur het geval was. De kneutjes beten bij hen de spits af. In mei begonnen zij aanstalten te maken om een nestje te bouwen. Van de 4 eitjes kwamen er 3 uit en een jong bracht het niet verder dan enkele dagen. De 2 andere zijn nu volwassen. Tot een tweede legsel kwam het niet omdat de man dood ging. Intussen waren ook de groenlingen met nestelen begonnen. Twee legfels van 5 eieren werden uitgebroed en brachten mij 10 jongen. Ook de sijsjes lieten zich niet onbetuigd. Het eerste legsel bevatte 4 eitjes die allen uitkwamen. De ouders brachten de jongen goed groot en na enige tijd vlogen zij uit. Van het tweede legsel van 3 eitjes kwam slechts 1 jong dat eveneens goed werd groot gebracht. De vinken waren ook aan nestbouw begonnen, maar meer dan dat werd het niet.

Om de vogels, vooral de wildzang, tot broeden te brengen lijkt mij een ruime goed beplante voliére noodzakelijk. Even noodzakelijk is echter een aan de natuur aangepaste voeding. Ik ben van mening dat men er 'met alleen droge en harde handelszaden niet komt. Iedere vogel heeft, om goed gezond en in optimale conditie te blijven, behoefte aan de sappige halfrijpe onkruidzaden die we het gehele jaar door in de vrije natuur kunnen vinden. Al naar gelang de tijd van het jaar, verstrekte ik de volgende soorten: verse sparretakken, bladknoppen van berk en meidoorn, zaden van berk, els, lijsterbes, meidoorn en rozebottel. Verder de halfrijpe zaden van varkensgras, weegbree, allerlei graszaden, veldzuring, melde, muur, spurrie, herik en knopherik, herderstasje, witte klaver, alle soorten wikke, dovenetel, knoopskruid, melkdistel, paardebloem, alle soorten streepkruid, biggekruid en distelzaden. Met een dergelijke verstrekking van zaden

Door J. Konings

etc. wordt door de vogels de beplanting in de voliére met rust gelaten.

Omdat ook zaadetende vogels de jongen met insecten voeden, verstrekte ik een maal per dag enkele meelwormen en in kleine stukjes gesneden regenwormen, drie maal daags verse mierreieren die met wat moeite in elk droog bos zijn te verzamelen. Alle vogels eten ze graag en varen er wel bij. Ik neem aan dat mijn vogels een niet te controleren hoeveelheid insecten in de dichte begroeiing van de voliére hebben gevangen.

De kneutjes hebben hun jongen voor het overgrote deel met paardebloemzaden groot gebracht.

De groenlingen, welke gemakkelijke broedvogels bleken te zijn namen naast het gewone zaadmenu zeer veel onkruidzaden en mierreieren. Wat de sijsjes betreft was het iets moeilijker. Volgens het boekje „Wildzangvogels" van van der Mark, is bladluis voor het grootbrengen van sijsjes onontbeerlijk. Ik heb ze niet gegeven om de doodeenvoudige reden dat ik ze niet had. Ook hier brachten mierpoppen uitkomst. Grote hoeveelheden namen ze op en de jongen groeiden voorspoedig.

Een opmerkelijk feit is dat ook na de broedtijd de onkruidzaden geliefd waren, maar de mierreëties namen ze niet meer op. Ook verstrekte

Kneu (man)

ik dagelijks 'n bakje hennep en zonnebloempitten die door middel van de koffiemolen werden gebroken. Het lijkt mij dat het gevaar van vet worden in een grote volière niet gemakkelijk aanwezig is.

Resumerend kunnen we stellen dat voor het kweken van tropische en inlandse vogels verse onkruidzaden en mieren eitjes bijzonder belangrijk zijn, waarbij hun voorkeur onbetwist uitgaat naar de zaden van paardebloem, knooppkruid, biggekruid en alle soorten streepzaad. Over het algemeen dus zaden van de familie der composieten. Zelfs putters, die toch bekend staan om hun voorliefde voor distelzaden, geven volgens mijn ervaring de voorkeur aan genoemde soorten. Dit waren zo de ervaringen van een leek, die volgend jaar zal trachten ook putters en vinken te kweken.

Vervolg van pag. 83

ik meen een zo licht mogelijke kleur van vleugeldek (wit) geprefereerd, terwijl dit bij de N.B.V.V. roomkleurig moet zijn. Zie onderaan het betreffende artikel, kop, nek, rug en vleugeldek, roomkleurig.

De heer Rogers beschrijft nu de manier om zo wit mogelijke maskers te kweken, n.l. via grijze. Om echter werkelijk mooie roomkleurige maskers te kweken, kan men wel grijs gebruiken, maar dan grijze vogels welke op de T.T. de aanmerking krijgen „veel te bruin op vleugeldek”. Ook via bruin is de roomkleur wel te verwezenlijken, al bestaat dan natuurlijk de kans dat de tekening minder duidelijk gaat worden. (bruinmasker) Verder heb ik nog goede ervaringen met het inkweken van de geelmaskerfaktor in de maskers. Heeft men een masker met een gele snavel, dan is het net of de gele kleur ook in het rugdek is terug te vinden, waardoor men weer de roomkleur krijgt. Wat het verschil tussen wit en roomkleur betreft, persoonlijk vind ik de roomkleur mooier, dit is een echte zachte kleur in tegenstelling tot de witte masker, welke veel harder van kleur is.

Wat tekening aangaat hierin moet ik de heer Rogers gelijk geven, dit is zeer belangrijk. Momenteel zien we op onze T.T.'s nog veel te veel maskers welke b.v. bijna geen wangtekening laten zien. Uiteraard is ook het formaat natuurlijk iets wat niet over het hoofd gezien mag worden daar hiervoor op het keurbriefje ongeveer 1/3 van het totale aantal punten gegeven moet worden.

D. J. v. d. Molen.

RECTIFICATIE

Op pag. 538 van no. 12 (30e jaargang) 1969 werd het overzicht van de soorten zangvogels onvolledig opgenomen. Hieronder volgt het juiste overzicht:

1. alaudidae, leeuweriken.
2. bombycillidae, pestvogels.
3. certhiidae, boomkruipers.
4. corvidae, kraaien, eksters, gaaien.
5. drepanididae, hawaiihoeningkruipers.
6. fringillidae, vinken-kardinalen (waartoe de kanarie behoort) (kanarie = serinus canarius).
7. herundinidae, zwaluwen.
8. laniidae, klauwieren.
9. melliphagidae, honingzuigers.
10. motacillidae, kwikstaarten-piepers.
11. muscicapidae, vliegenvangers v.d. oude wereld.
12. oriolidae, wielewalen.
13. paridae, mezen.
14. passeridae, wevers.
15. prumellidae, heggemussen of bastaardnachlegalen.
16. regulidae, goudhaantjes.
17. sittidae, boomklevers.
18. sturnidae, spreuwen.
19. sylviidae, zangers v.d. oude wereld.
20. tanagridae, tangaras.
21. troglodytidae, winterkoninkjes.
22. turdidae, lijsters.
23. viduinae, weeuwtes etc. etc.

Terwijl ons van de vele dieren, die de mens uit liefhebberij of om daaruit nut en voordeel te trekken, onder zijn hoede en verzorging genomen heeft, niets of slechts zeer weinig omtrent het begin hunner aansluiting bij de mensen bekend is, kunnen wij bij onze gevederde kamerzanger, kleur- of postuurkanarie, terug zien op een ruim vijfhonderd-jarige geschiedenis.

We weten, dat van 1473 af, van de Canarische eilanden in de Atlantische Oceaan aan de Westkust van Afrika een daar Inheems en nietig vogeltje regelmatig naar Europa werd gebracht.

De Portugezen en Spanjaarden noemden het „canario“, en de geduldige en doelbewuste fokkeuze in zijn nieuwe vaderland, heeft na vele geslachten, naast scholing en verfijning van zang, een merkwaardige kleurvariatie gefokt. De vorm en de postuur zijn zo veranderd, dat de vraag ontstaat of onze hedendaagse **cultuurkanarie** wel werkelijk een afstammeling van de wildling is, of dat hij als kruising-product van aanverwante soorten te beschouwen is. Linné en Brisson en andere bekende natuurvorsers hielden de „canario“ nog voor een kruisingsproduct van verschillende groene vinken.

Kleine verschillen in de grootte en kleur der girlitzen hangen van het klimaat en plaatselijke omstandigheden af. De kanarie-girlitzen bewonen heden nog, als duizenden jaren geleden, de vijf woudeilanden der genoemde eilandengroep, Teneriffa, Gran-Canario, Comera, Palma en Terro, verder Madeira en de eilanden van het groene voorgebergte. Zij geven de voorkeur aan bergachtige streken, boomrijke vlakten, in het bijzonder ook tuinen en wijnbergen en vermijden het binnenste van schaduwrijke bossen. Hun verbreiding strekt zich van de zeekust tot op 1900 meter hoogte in het gebergte uit.

De Girlitz waaraan hij zijn naam dankt, verschilt slechts weinig van de bekende grijze of groene cultuurvogel. Zijn gevederte is zacht, glad en vast aaneengesloten. Zijn vlucht lijkt op die van een distelvink. Zijn bewegingen zijn flink en sierlijk.

De wildzang, over wiens natuurleven de eerste mededelingen verschenen in het natuurwetenschappelijk tijdschrift „ILTIS“ (1829), is aanmerkelijk kleiner en slanker dan de bij ons gefokte vogel.

De Geschiedenis van de Kanarievogel deel 1

door E. Snelle

Eerst de Duitse natuurvorser Dr. Karl Bolle, stelde na 2-jarig verblijf op de Canarische Eilanden in het „Journal für Ornithologie“ (1858) vast, dat de oorspronkelijke soort nog onveranderd op de eilanden aanwezig was.

Latere reizigers, Ernst Böcker (1883) en W. Hartwig (1886) bevestigden deze waarnemingen en vulde ze nog aan.

Daardoor is vastgesteld dat de verschillende rassen van de tamme kanarievogel van gelijke stamsoort zijn, en wel die van de Canarische Eilanden. Lichaamsbouw, leefwijze en kleur van het gevederte wijzen er op dat de wilde kanarie een girlitz uit de grote familie der vinken is. Zijn Latijnse naam is: *Serinus Canaris* – kanariegirlitz.

In de meeste ornithologische werken, zo ook bij Brahm, wordt hij als kanariegirlitz aangeduid. Girlitzen komen in grote aantallen voor in Zuid-Europa, op de noordrand van Afrika en in Klein Azië. Ook hier in ons land komt dit, ter grootte van een sijs, grijs-groengekleurde vogeltje meer en meer voor, en wel in Zuid-Limburg.

Hot is in Midden Europa een trekvogel gebleven en houdt in de wintermaanden verblijf in Noord-Afrika. Tot de Girlitzen behoort ook, om maar een voorbeeld te noemen, het bij de bastaard kweek veel gebruikte mozambiquesijsje, van de Oost-kust van Zuid-Afrika.

Zijn lengte bedraagt 12 tot 13 cm. Bij oudere mannetjes is de rug geelgroen met zwarte strepen en zeer brede licht asgrauwe vleugelranden, die bijna tot overheersende kleur worden. De staartveren, geelgroen, de kleine staartveertjes groen, asgrauw gerand, kop en hals zijn geelgroen met smalle grijze randjes. Het voorhoofd en de brede oogstreep, welke naar de hals kruisvormig verloopt, groenachtig goudgeel. Evenals de keel en het bovenste gedeelte der borst. De halszijde daarentegen is vaalgroen.

Paring en nestbouw der wildlingen geschiedt gewoonlijk in de tweede helft van maart. De nesten bevinden zich gewoonlijk 3 meter boven de grond op alleenstaande bomen. De nesten worden napvormig uit halmen en wortelvezels vervaardigd en van binnen met witte plantenwol gevoerd.

Het legsel bestaat uit 4 à 5 eitjes welke 13 dagen bebroed worden. De jongen zijn na 14 dagen vlug. Gewoonlijk wordt 2 maal, zelden 3 maal, gebroed.

Het mannetje zingt gedurende de broedtijd op vinkenmanier, zittend op een naburige tak.

De wilde kanarie voedt zich met verschillende zaden, hoofdzakelijk kanariegras, ook wel wit-

zaad genoemd. Daarnaast versmaadt hij ook vruchten niet, in het bijzonder vijgen.

Beweerd wordt, dat hij zijn jongen ook met kleine weekdieren voedt. Het vangen is zeer gemakkelijk, daar de vogel in elke gebruikelijke val gaat. Het meest bedient men zich met een gewone klepkool, met een tamme lokvogel.

De „Canario” wordt overigens ook in zijn vaderland in gevangenschap geteeld. Dit kweekproduct van wilde mannetjes en tamme popjes, op **Tenriffa** „Verdegais” genaamd, moet mooi getekend zijn.

Naar Europa, en wel naar de Spaanse havenstad Cadix, werden de eerste kanarie girlitzen gebracht door de Franse zeevaarder Jean Seigneur de Béthencourt, die door koning Hendrik III van Castilië met de Canarische eilanden beleend en daar in juli 1402 geland was.

Maar eerst nadat de Spanjaarden de Canarische eilanden veroverd hadden, werden zij op de „suikervogeltjes” zoals destijds de „Canario's” genoemd werden, opmerkelijk. Zij ontdekten spoedig, dat het door zijn harmonische zang, zijn sierlijke lichaamsbouw, zijn vertrouwelijke aard en ook zijn gemakkelijke voortplanting geschikt was als handelsobject.

Om de teelt bij andere volken te verhinderen, werden aanvankelijk slechts mannetjes uitgevoerd.

Daardoor behielden de Spanjaarden een volle eeuw het handelsmonopolie van deze vogels. De regering strafte overtredingen van het uitvoerverbod zeer zwaar. Toen de vraag erg groot werd, begon men de gevangen vogels in gevangenschap te kweken, in het bijzonder in de kloosters.

Met de vraag stegen ook de prijzen, welke lange tijd op pijl bleven. In Parijs betaalde men 2 pistolen, ongeveer f 20,— per stuk.

Het werd mode dat voornamelijk dames, als zij bezoek ontvingen, de kanarie op de vinger droegen. Ook lieten zij zich met hun gevederde lievelingen schilderen. Menig kasteel in Catalonië, Castilië en Andalusië bevat nog menig oud schilderij, dat een dame, in een leunstoel zittend, met het „suikervogeltje” op de wijsvinger of op de schouder, voorstelt. Opvallend is op deze schilderijen, dat de kanariegirlitz reeds destijds zijn hedendaags geel vederkleed vertoont.

Maar het is ons immers bekend, dat wildlingen, in gevangenschap verder geteeld, reeds in de vierde generatie geelgekleurde nakomelingen hebben, een verschijnsel, dat met het feit in overeenstemming is, dat vogels, die uit het tropisch klimaat naar ons worden „overgeplant”, de kleurenpracht van hun gevederte in meerdere of mindere mate verliezen. Deze verandering in de kleur kan men bij zebra-vinken, rijstvogels en andere exoten waarnemen, als zij zich hier voortplanten. Niet het mirtst ook bij de bekende parkieten (*Melopsittacus undulatus*), welke sinds een mensleeftijd regelmatig in onze vogelkamers

gefokt worden en hun groen vederkleed in een strogeel veranderd hebben.

Ofschoon de Spaanse handelaars naijverig er op bedacht waren, de winst uit deze exporthandel met niemand te delen, konden zij toch niet verhinderen, dat uitgevoerde en waarschijnlijk ontvlogen kanariemannen in Zuid-Frankrijk en langs de kust naar Opper-Italië met citroenvinken, groenvinken en sijzen zich paarden en inburgerden.

De schrijver Herbert beschrijft een in de Provence destijds veel voorkomende vogelsoort „CINI” genaamd, als volgt: „Dit vogeltje is iets kleiner dan de mus op de Canarische eilanden, waarop hij zeer veel lijkt.

Het heeft precies het gevederte van een soort kanarie, die men „Serinus gris” (grijze kanarie) noemt en misschien de natuurkleur is, terwijl de afwijkingen in de kleur uit de gevangenschap kunnen voortkomen.

De rug van de Cini is overwegend groen, de buik steeds hooggeel in groen overgaand.

Hoe snel het „suikervogeltje” zich in zijn nieuwe vaderland verspreidde en de genegenheid in brede kring zich veroverde, blijkt hieruit, dat weinige jaren na zijn importatie reeds in de geschriften van die tijd melding daarvan gemaakt wordt.

Als eerste moet hier worden genoemd Dr. Konrad von Gessner, die het beschrijft in zijn in 1555 verschenen hoofdwerk „Historia animalium” (Dierengeschiedenis) als *Canarius asiculus*. Weliswaar is de beschrijving nog erg onvolledig. Von Gessner heeft de wildling niet zelf gezien maar naar mededelingen van een vriend beschreven. Uitvoeriger reeds behandelt de Italiaanse zoöloog Ulisse Aldrovandi in zijn drielidig werk *Ornithologiae libri XII* (Bologna 1599-1603), dat een afbeelding van het kanariegras en van de vogel zelf bracht. De schrijver weet ook te vertellen, dat het mannetje van het wijfje daarin verschilt, dat zijn gevederte meer geel dan groen is.

Bijna gelijktijdig (1601) met Aldrovandi's beschrijving verscheen in Rome een boek van Antonio da Fodi (De Vogelzang) waarin op bladzijde 7 verteld wordt, dat in die tijd in Toscano reeds kanariebastaards waren, afstammelingen van echte kanarievogels, welke ontsnapt waren van een Spaans koopvaardij-schip bestemd voor Livorno, hetwelk in de nabijheid van het eiland Elba schipbreuk leed, waar zij weldra door paring met inlandse soortgenoten, nl. de sijs, snel vermenigvuldigden. Ook wijfjes zullen wel daaronder geweest zijn.

Deze bastaarden waren aan de keel geler gekleurd dan de wildlingen op de Canarische eilanden en de mannetjes hadden donkere poten.

Door deze schipbreuk op de Westkust van Italië in het midden der 16e eeuw schijnt het Spaanse monopolie een zware bijna onherstelbare slag te zijn toegebracht.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

ONZE VASTE MEDEWERKERS

Naarmate onze bond groeit, nemen de werkzaamheden op het bondsbureau gestadig toe. Naast de vele administratieve besommingen die onze organisatie met zich brengt, zorgt het personeel ook voor de tijdige verwerking van de meer dan 40.000 adresbandjes die nodig zijn om dit blad tijdig bij de lezers te doen bezorgen. Een werk dat maandelijks terug komt en altijd stipt op tijd klaar is.

Wij noemen nog enkele facetten: De maandelijks verwerking van de meer dan 600 mutatielijsten; de tijdige verzending van de bestellingen uit het centraal magazijn; de administratie, verpakking en verzending van de meer dan een miljoen ringen; het verzorgen van stencil- en offsetdrukwerk; het... ja, wat allemaal nog meer.

Onder leiding van de heer van den Broek wordt er veel werk verzet. Zij doen het met bijzonder veel plezier en zetten zich volledig voor onze organisatie in. Het is een prettig stel mensen en dat mag gerust eens gezegd worden. Het leek ons ook wel leuk u op deze wijze eens met hen te laten kennis maken, vandaar.

v.l.n.r. de dames Key, De Zwart, Proost en Van Olmen.

v.l.n.r. de heren Van den Broek en Deley.

VAN ONZE ADVERTEERDERS

Animall Vogel- en Apenpark, Eindhoven, heeft het afgelopen voorjaar enige opvallende broedsuccessen geboekt met het EMOE-echtpaar (Australische struisvogel) waaraan zelfs de T.V. en de pers bijzonder veel aandacht heeft besteed.

De Emoe-hen had in de loop van 80 dagen 26 eieren geproduceerd, waarvan te verwachten was, dat een groot aantal onbevruucht zouden zijn. De eieren hebben een grootte van ca. 14 cm en een vrij dikke, groen gekleurde met zwarte stippen voorziene schaal, die ondanks de hulp van Phillips' Lichtspecialisten, niet konden worden doorgelicht. Men heeft toen, op goed geluk, een groot aantal in de broedmachine gestopt, wat uiteraard veel zorg vergde, en de overige exemplaren met veel moeite onder de haan gelegd, die bij dit soort vogels, de broed verzorgd. Na 62 (!) dagen en zonder voedsel tot zich te nemen, broedde hij 6 kuikens uit, waarvan er uiteindelijk 3 in leven bleven. De in de broedmachine geplaatste eieren leverden geen succes op. Ondanks de relatief geringe resultaten mag men toch van

een succes spreken, wanneer men bedenkt, dat broedresultaten in gevangenschap sporadisch voorkomen.

Animall ziet nu met spanning de volgende broed tegemoet.

Onlangs heeft „De Witte Molen“ een nieuw kantoor, een bedrijfscafetaria en een silopand in gebruik genomen. Niets bijzonders zult u zeggen. Toch is „De Witte Molen“ in de graanverwerkende industrie een uitzonderlijk bedrijf. Zij fabriceren namelijk uitsluitend voeders voor vogels en andere dieren die als hobby worden gehouden.

Het bedrijf heeft naast die productie een uitgebreid proef- en kweekstation voor postduiven, met circa 5000 duiven op een oppervlakte van 4000 vierkante meter in volières met een totale lengte van 300 meter.

Nog meer cijfers? Met ingebruikneming van de nieuwe silo, is de silo-opslagcapaciteit voor granen en zaden vergroot tot ruim 2000 ton. Personeelsbestand 60 personen die gezamenlijk, op welke wijze dan ook, ruim 16.000 ton met een waarde van ongeveer 9.000.000 gulden

verwerken. Verheugend is ook het feit dat hun producten in toenemende hoeveelheden worden geëxporteerd naar meerdere EEG-landen. Wanneer u tenslotte nog weet dat het gespecialiseerde bedrijf „pas“ 12½ jaar bestaat, dan dwingt dat ons aller bewondering af en kunnen wij alleen maar een welgemeend proficiat wensen.

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijksweg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

NU OF NOOIT!

Een eigen Sportbroedmachientje. Vanaf f 85,— voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz. met eierenkeerapparatuur voor 50 eieren vanaf f 175,—. Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 08891 - 16 32

PREPARATEURS

Uw adres voor Vogel en Zoogdierogen:
POLUX Schrans 101 c. Leeuwarden tel. 05100 - 2 51 00.
Katalogus gratis

Nu ook in Nederland . . .

De automatische VOMO-motorbroedmachine met keerrichting, vanaf f 316,90. Verder leveren wij ELSTEIN-infrarood donkerstralers van 60-1000 Watt. De beste elektrische verwarmingsthermostaten, verwarmde drinkbakken, broedmachine-onderdelen, lichtschakelklokken, enz. enz.

Vraag gratis foto-prijsblad!

Handelsonderneming van Werkhoven
Nieuw adres: Groene Zijde 53, Den Haag
(070) 66 73 55

VOGELVANGER, weer leverbaar de BEROEMDE DIVOZA VOGELVANGER met verstelbare Inloopsluizen en voorraadafdeling. Kan doorlopend vangen tot 100 stuks f 52,50 franco. DOORLOOPVANGKOOIEN voor het vangen van katten, ratten, bunzings, konijnen, eekhoorn enz., vangt gegarandeerd feilloos f 35,— franco, 3 st. f 100,—.

VOGELNETTEN, wederom leverbaar de BEROEMDE ONGEEVENAARDE ORIGINELE z.g. onzichtbare JAPANESE VOGELNETTEN 3 x 2,10 m f 18,75 franco, 4,5 x 2,10 m f 22,50 franco, 6 x 2,10 m f 25,— franco, 9 x 2,10 f 30,— franco. ORIGINELE BELGISCHE SLAGNETTEN 4 x 2 m f 21,— franco 2 st. f 40,—, 10 x 2 m f 38,— 2 st. f 74,—, 20 x 2 m f 55,— 2 st. f 105,—. Los netwerk 20 x 2 m f 39,— franco. Massavangkooien voor prof. gevogelte f 35,— en f 45,— franco. KLEP-KOOIEN 2 kleps met lokkool f 16,80 franco. KONIJNENVANGNETTEN vangen geweldig 20 m lang f 44,80 franco. FRETTEERNETTEN per 6 stuks f 27,50 franco. RATTEN OF WEZELVALLEN vangt ook muizen f 15,— franco 5 st. f 55,— franco.
Schrijf of bel: DIVOZA, Bosweg 18-19, LEEK.
Tel. 05945 - 21 45.

MEDEDELING

Door werkelijk onvoorziene omstandigheden is de verschijning van: Rutgers **Groot Kanarieboek** vertraagd. Wij verwachten einde Maart met de verzending te beginnen.

Uitgeverij L.S.M.
Lochemseweg 75, Gorssel

BONDSKAMPIOENEN

KLEURKANARIES

Stammen 4 vogels EK 1969: Pigment: H. v. Oosterhout, Breda - Goudisabel 363. Vetstof: H.L. v. Rijen, Dongen - Oranje Rood 365.

1 vogel EK 1969: Pigment: F. A. Mariens, Teteringen - Goudisabel 91. Vetstof: H. Huiskamp, Voorhuizen - Rec. Wit 91+.

Stammen 4 vogels EK 1968: Vetstof: H.L. v. Rijen, Dongen - Oranje Rood 367.

1 vogel EK 1968: Pigment: L.J.J. Donkers, Roosendaal - Staalblauw 90+ | Vetstof: H.L. v. Rijen, Dongen - Zalm Zalm 90+.

VORM-, POSTUUR- EN KUIFKANARIES

Stammen 4 vogels EK 1969: A.L. v. Liempd, Breda - Norwich 354.

1 vogel EK 1969: M. v. Woelk, Den Haag - Frisje 90.

1 vogel EK 1968: F.C. v. Dun Jr., Kethel-Schiedam - Kuifkanarie 89.

HARZERS

Stammen 4 vogels EK 1969: M. Versluis, Waddinxveen - 354.

1 vogel EK 1969: Chr. Kuypers, Cuyk a/d Maas - 90.

Stammen 4 vogels EK 1968:

1 vogel EK 1968: M.J. Versluis, Waddinxveen - 84

WATERSLAGERS

Stammen 4 vogels EK 1969: H. v. Wijk, Beverwijk - 507

1 vogel EK 1969: M. v. Woelk, Den Haag - 105

WILDZANG

1 vogel EK: J. v. d. Elshout, Kaatsheuvel - Putter 90

BASTAARDEN met Kanariebloed

Stammen 4 vogels EK 1969: H.M.J.H. v. Dijk,

Eindhoven - Sijx x Kan. 352

1 vogel EK 1969: W.H. v. Duyn, Den Haag - Barmaja x Kan. 89.

Stammen 4 vogels EK 1968: W.H. v. Duyn, Den Haag -

Max: zw. kopaja x Kan. 353

1 vogel EK 1968: W.H. v. Duyn, Den Haag - Barmaja x Kan. 89.

BASTAARDEN zonder Kanariebloed

Stammen 4 vogels EK 1969: A. Steentrekter, Uff-
Jap. meeuw x Muskaatv. 357.

1 vogel EK 1969: J. v. d. Elshout, Kaatsheuvel -

Himalayasja x Groenwink 91+

1 vogel EK 1968: L.J.H. Keteleers, Eindhoven -

Sijx x Barmaja 89

GRASPARKIETEN

Stammen 4 vogels EK 1969: B.C. Vreysen, Zundert - 346

1 vogel EK 1969: C.J. Maas, Roosendaal - 90

Stammen 4 vogels EK 1968: B.C. Vreysen, Zundert - 340

1 vogel EK 1968: A. Dijkman, Alkmaar - 87+

GROTE PARKIETEN

Stammen 4 vogels EK 1969 of 1968: J.O. v. Driel, Gendt -
Bouris - 347.

1 vogel EK 1969 of 1968: G.H. v. Berkel, Tilburg -

Roodrug 90+

1 vogel EK: Th. Janssen, Rotterdam - Geelmantel-Lori
92.

PAPEGAAIEN

1 vogel EK 1969 of 1968: J.G. v. Veen, Oudorp -
Ag. Flechten 89.

1 vogel EK: P.C.A. Siebers, Rotterdam, Blauwvlugel-
dwerppapegaai 88

ZEBRAVINKEN

Stammen 4 vogels EK 1969: D.A. v. d. Linden, Rotterdam -
352.

1 vogel EK 1969: A. Selders, Ethen-Leur - 90

1 vogel EK 1968: D.A. v. d. Linden, Rotterdam - 87

JAPANESE NEEUWEN

Stammen 4 vogels EK 1969: P. Rook, Capelle a/d IJssel -
354.

1 vogel EK 1969: C. v. d. Ent, Krimpen a/d IJssel - 89+

1 vogel EK 1968: C. v. d. Ent, Krimpen a/d IJssel - 89+

TROP. VOGELS, VRUCHTEN- EN INS. ETERS

L. Lankamp, Rotterdam - Geelrogtangara 92.

TROP. VOGELS, ZAADETERS

Stammen 4 vogels EK 1969 of 1968: P. Rook, Capelle
a/d IJssel - Godelgrasvink 353.

1 vogel EK 1969 of 1968: J. Bosman, Loosduinen -

Blauwfazantje 91

1 vogel EK: D. Mastenbroek, Rotterdam - Satraanvink 91

TROPISCHE DUIVEN

1 vogel EK 1969: Th. B. Spaan, Vught - Lechduif 89

1 vogel EK 1968: A. Spruyt, Oud-Heutsden - Diamant-
duif 89

KWARTELS

1 vogel EK 1969: T. de Graaf, Luttelgeest - Coromandel-
kwartel 91.

1 vogel EK 1968: N. de Heer, Alblasserdam - Kwartel 88

IJssel

De

Ussel

Wilt U Uw hobby met succes bekroond zien?
vraag dan een:

„WITTE MOLEN PRODUKT”

WIMOFOK TOP 55:

Het nog niet geëvenaarde opfokvoer voor zaadetende vogels, met een speciale toevoeging van een premix en de essentiële aminozuren lysine en methionine.

WIMOFOK TOP 55 ROOD:

Met extra toevoeging van cantaxanthine.

WIMOKRACHT TOP 55:

Het kracht- conditievoer bij uitnemendheid.

WIMOKRACHT TOP 55 ROOD:

Met extra toevoeging van cantaxanthine.

DE WITTE MOLEN

MEEUWEN (N.B.R.)

TELEFOON (04165) 433

Wij bieden vrijblijvend aan: Hardwicks Bladvogels, Dayallijsters, Zilveroor Nachtegalen, Schamallijsters, Blauwvleugel Nachtegalen, Damallijsters, Brillievogels, Pitta's Drongoes, Witwang Touraco's, Honduras Gaaien, Zwartkoplijsters, Vliegenvangers in prachtige kleuren, Baardvogels, Jap. Nachtegalen, Bulbuls, enz. Nog beperkt Engelse Parkieten, Engelse Import Kanaries, o.a. Yorkshires, Glosters, Lizards, Borders, Norwich, enz. van de beste Engelse Kwekers, denk aan het komende broed-seizoen en bestel tijdig! Argentijnse wilde Kanaries, prima om te kruisen! Zangkanaries, Kleurkanaries, Agaporniden, Papegaaien, Kakatoes, Lories, Parkieten, Kardinalen, Pagoda Merels, Indigovinken, Mex.

Nonpareils, Troupialen, Koningswida's, Regenboogvinken, Tangara's, Saffraanvinken, enz. Eén Encyclopedie voor de Vogelliefhebber, In drie delen, nog niet gebruikt f85,— samen! Verder vele andere soorten boeken over Vogels, Dieren en Vissen in de Ned. en Engelse Taal Grote sortering Kooien, Zaden, Voeders, en alle benodigdheden voor uw liefhebberij. Verzending door het gehele land. Vracht en verpakking voor rekening koper, per Expresse.

AVIMEX, Import-Export, Violettenstraat 8
(Bij de Westerstraat) Amsterdam-C.

Tel. (020) 23 93 87

Geopend elke dag van 9-5 uur Zondags gesloten.

* **Langhout's VIMIGRIT voorkomt** *
* **slechte rui - legnood en stokrui** *
* Postbus 23 Oegstgeest *

De

ONGELOFELIJK GOED!

De,

Isse!

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Dwergkwartels	11,— ppr
Zilverkwartels	25,— ppr
Kuifkwartels	40,— ppr
Japane kwartels	15,— ppr
Witte Japane kwartels	20,— ppr
Grasparkieten	6,— ppr
Albino parkieten	10,— ppr
Lutino parkieten	10,— ppr
Deensbonte parkieten	10,— ppr
Halsbandparkieten	20,— ppr
Pruimkopparkieten	40,— ppr
Bruinoorparkieten	60,— ppr
Bontaboertjes	37,50 ppr
Roodrugparkieten	60,— ppr
Bourksparkieten	60,— ppr
Sperlingdwergpapegaaltjes	35,— ppr
Agapornis Fischeri	47,50 ppr
Agapornis Taranta	35,— ppr
Agapornis personata	50,— ppr
Agapornis Rosecolli	35,— ppr
Yendaya parkieten	80,— ppr
Tamme papegaaien	155,— pst
Grijze roodstaartpapegaai	155,— pst
Rode kardinaal	25,— pst
Roodkuifkardinaal	20,— pst
Gladkopkardinaal	17,50 pst
Dwergduifjes	25,— ppr
Diamantduifjes	17,50 ppr
Jap. Nachtegale	15,— pst
Grenadierwevers	12,— ppr
Oranjewevers	9,— ppr
Citroenwevers	9,— ppr
Max. Nonpareil	45,— ppr
Ind. Nonpareil	20,— ppr
Grote Saffraanvinken	17,50 pst
Kleine Saffraanvinken	20,— ppr
Witkeelpaapjes	20,— ppr
Alariovinken man	20,— pst
Dominikaan wide	7,50 ppr
Goudbukjes	9,— ppr
Bandvinken	5,— ppr
Napoliens	4,— ppr
Zebravinken grijs	6,50 ppr
Zebravinken isabel	7,— ppr
Zebravinken wit	8,50 ppr
Zebravinken masker	10,— ppr
Zebravinken zilvervleugel	11,— ppr
Gordelgrasvinken	35,— ppr
Spitsstaart amadine	35,— ppr
Binzen astrilde	35,— ppr
Ceres astrilde	35,— ppr
Granaat astrilde	70,— ppr
Bichenow astrilde	50,— ppr
Driekleur papegaai amadine	52,50 ppr
Roodkopgouds amadine	65,— ppr
Diamantvinken	50,— ppr
Rode Druppel astrilde	60,— ppr
Groenedruppel astrilde	75,— ppr
Edelzangers	9,— ppr
Elfen astrilde	45,— ppr
Geelstuit edelzangers	11,— pst
Baardvogeltjes	22,50 ppr
Blauwkopblauwfazantjes	22,50 ppr
Roodkopamadine	22,50 ppr
Jap. Meeuwtes	6,— ppr
Abb. Geelbuk astrilde	15,— ppr
Driekleur nonnen	6,50 ppr
Muskaatvinken	6,— ppr
Rijstvogels	7,— ppr
Pareihalaband amadine	37,50 ppr
Mozambique sjsjes	9,— ppr
Kanarie diverse kleuren	
Rood, Goud, Wit, Geel, Pastel.	

's Maandags gesloten. 's Zondags van 9—2 u. geopend.
Verzending onder rembours, verp. f 1,50.
Minimum orders f 15,—.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

kan mij aan een groene kardinaal man helpen of rullen tegen een pop. F.v.Houweingen, Emmastraat 18, Hardingsveld-Giesendam.

Frise's gloters, scotch fancy, eigen kweekmateriaal, prima vogels. C.H.L.Middelkoop, Phil. Lammekenstr. 26, Breda. Tel. 01600-37798.

Kleurkanarie's Goud-Isabel, Goud-Agaat, Intensief en schimmel. A.Smit, Witte de Withstr. 35, Brielle.

Kleurkanaries: ivoraagaat en ivoorbrons, m en p. or. roodagaat en or. roodbrons mannen, ivoor verervend. Diverse klassieken, o.a. or.r.bróns, or.r.agaat, or.r.brún, enz. enz. Forse vogels i.v.m. goede kweek zeer lage prijzen. J.L. de Troye, Obrechtstraat 58, Schiedam.

R.k.Goulds, spitsstaart amad. alles E.K. en broedrijp, I.Visser, Oosteinde 89C, Rotterdam-16, Tel. van 9-4 uur 010-282790.

± 60 kleurkanaries in de kleuren agaat, goudagaat isabel en goudisabel ook hebben wij enkele paren noord hollandse frise kanaries te koop maak even een afspraak zodat U Uw reis niet voor niets maakt. Tel. 01620-4129. A.Koreman, St. Vincentiusstr. 32, Oosterhout (NBr)

TE KOOP OF TE RUIL

R.K.Goulds te rullen tegen Wildzang, 01713-2810

Te koop gevraagd: 1-1 Pennant, 1-1 Adelaide, 0-1 Blaskop, 2-0 Pr. Rosella, F. Wolding, Schreiershoek 18, Leek (Gron.) na zes uur. Tel. 05945-2089.

Te koop gevraagd Intensief Citroen G. of gr. dubbelfact. en Staalblauw grote gezonde vogels geb. en ger. '69 Kanaries br. opgave prijs aan J. Bruts, Olmstraat 4, Heerlen, tel. 04448-2645.

3 Elegant 140,— Turq. 90,— p. 2-2 gele roodr. 400,— p. 2-2 Br.69. Rullen voor splendids. Kuipers, Pastorielaan 16, Veldhoven, Tel. 04995-4651 B.M.

te k. of te ruil, 15 jaarg. van onze Vogels van 1954 tot 1969 rullen voor grote parkieten. J.Dingemans, Bevingdijngstr. 89, Osaendrecht.

2-2 Bleeckopros, 1-1 Prachtros, 2-2 Bourks, Spitsstaart en Ceresm. ook rullen tegen Agapomiden en Capuzens(zen), J. Minten, Hoge Akkers 47, Valkenswaard, Tel. 04902-4038

1-0 gele rietvink(overj.) tegen 1-1 z.w.k. gouds of zuivere citroen kanaries. A.Krul, Droonecampstraat 5, Heerloo, tel. 02220-31050

Te koop of te ruil Aymara park. E.K. F.50 p.p. dwergbokjes en gelijtes, turq. en splendids. Gevr. 2-0 Pareil Halsbam, J.v.d.Avoird, Vijfhuizenweg 24, Uden.

Parkieten en papegaaien zonder wormen met

WORMINAL

Worminal veilig middel tegen
spolwormen (ascaridia) en
haarwormen (capillaria)

Worminal is oplosbaar in

drinkwater, flakon voldoende
voor 1 liter drinkwater f 6,80

Verkrijgbaar bij iedere
dierspecieaalazaak (Dibevozaak)

**BOGENA N.V., Veerlaan 17-23
Rotterdam, tel. 010 - 17 26 80 ***

Dokumentatie zenden wij U
gaarne gratis op aanvraag

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan (verzending niet franco, verpakking f 1,50, minimum-orders f 15,-, levende aankomst gegarandeerd):

Jonge Kanaries, mannen	13,- p st
bij 10 stuks	12,- p st
Jonge Kanaries, poppen	5,50 p st
bij 10 stuks	5,- p st

Vanaf eind oktober aan te bieden:
Intensief Rode Kanaries

Zalmrode Kanaries mannen en poppen	25,- p st
Isabelrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Agartrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Bruinrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Extra dieprode Kanaries	

Ivoor Kanaries mannen en poppen	30,- p st
Pavet Kanaries mannen en poppen	30,- p st
Witte Kanaries, mannen	17,- p st
Witte Kanaries, poppen	12,50 p st
Japanse Nachtgalen	13,50 p st

Bastaard Putters, goede zangers	22,50 p st
Napoleonnetjes 4,- p p bij 10 paar	3,50 p p
Tijgervinken 6,- p p bij 10 paar	5,- p p
Malabar Fazantjes	

Bandvinken 5,- p p bij 10 paar	4,50 p p
Zilverbekjes 3,50 p p bij 10 paar	4,- p p
Oranjeakjes 7,- p p bij 10 paar	3,- p p
Goudbukjes 8,50 p p bij 10 paar	6,50 p p
Mozambiqueuizers	

Scaalvinken 9,- p p bij 10 paar	8,- p p
Roodbekwevers, op kleur 6,50 p p bij 10 paar	6,- p p
Oranjewevers, op kleur 8,- p p bij 5 paar	6,- p p
Napoleonwevers, op kleur 12,- p p bij 10 paar	8,- p p
Dottergele Wevers, op kleur 12,- p p bij 10 paar	8,- p p
Grote Textorwevers, op kleur 15,- p p bij 5 paar	12,50 p p
Paradijs Whida's, op kleur 15,- p p bij 5 paar	12,50 p p
Dominicaner Whida's, op kleur 14,- p p bij 5 paar	11,- p p
Goudmussen 7,- p p bij 10 paar	6,- p p
Grijze Rijstvogels 7,- p p bij 10 paar	6,- p p
Halsband Ammerzinken	17,50 p st
Indigo Vinken	
Mexikaanse Nonpareils	
Rode Kardinalen	
Japanse Nachtgalen	

Japanse Meeuwjes 9,- p p bij 10 paar	8,- p p
Zehravinken, grijze 7,- p p bij 10 paar	6,- p p
Zehra-vinken, beige/bruine bij 10 paar	8,- p p
Zehravinken, masker 7,- p p bij 10 paar	7,- p p
Roodkop Gould Amadines 14,- p p bij 10 paar	12,- p p
Roodkuif Kardinalen	80,- p p
Gordel Graszinken	16,50 p st
Cores Amadines en Binzen Auzilden	40,- p p
Diamant Vinken	35,- p p
Spitsstaart Amadines	55,- p p
Goudvoorhoofd Bladvogel (Chloropsis aurifrons)	35,- p p
prima zanger	40,- p st

Kala Bulbul en Witoor Bulbul	15,- p st
Roodoor Bulbul	16,50 p st
Brillenvogeltjes	25,- p p
Afrikaanse Glanspreeuw	18,- p st
Soldaten Spreeuw	25,- p st
Oever Mayna	15,- p st
Shama Lijster	50,- p st
Shama Lijster, op volle zang	60,- p st
Witkuif Gaai (uit buitenvolière)	

en Witkeel Gaai	40,- p st
Geelnavel Kitta	85,- p st
Fairy Bluebird (Irena Puella)	100,- p st
Zwartblauwe Gaai	200,- p st
Groene Jachtkester	200,- p st
Mexikaanse Langstaart Gaai	200,- p st
Grote Gele Troupialen	125,- p st
Witwang Touraco	200,- p st
Grote Geelborst Toekan	600,- p st
Carolina Duiven	70,- p p
Senegal Duiven	30,- p p
Australische Kuifduiven	80,- p p
Australische Bronsvleugelduiven	130,- p p
Ala Blanca Duiven, zeer zeldzaam	150,- p p
Zwart Maskerduiven	17,50 p p
Diamant Duijjes	18,- p p
ZilverDiamant Duijjes	60,- p p
Grasparkieten	6,50 p p
Albino, Lutino en Deense Bonte Violet Parkieten	12,- p p
Agapornis Roseicollis	18,- p p
Agapornis Taranta	35,- p p
Tovi Parkieten	40,- p p
Tai Parkieten	50,- p p
Muis Parkieten	60,- p p
Roodkop Parkieten	35,- p p
St. Thomas Parkieten	80,- p p
Yendaya Parkieten	50,- p p
Vuurvleugel Parkieten	120,- p p
Nandaya Parkieten	60,- p p
Sperling Dwerg Papegaaien	70,- p p
Halsband Parkieten	35,- p p
Grote Alexander Parkieten	25,- p p
Fruimekop Parkieten	100,- p p
Bourris Parkieten	40,- p p
Roodrug Parkieten	75,- p p
Turquoise Parkieten	75,- p p
Valk Parkieten	90,- p p
Bonte Boertjes (Dwerg papegaaien)	37,50 p p
Pennant Parkiet, man	14,50 p st
Blauw Rosella, Elegant Parkiet	prijs op aanvraag
Splendid Parkiet	prijs op aanvraag
Malabar Parkieten	160,- p p
Geelmantel Lorri	275,- p p
Purpernek Lorri	400,- p p
Rodere Lorri	400,- p p
Grijze Roodstaart Papegaai met garantie op spreken bij 3 stuks	150,- p st
Grijze Roodstaart Papegaai, handtam met garantie op spreken	140,- p st
Blauwvoorhoofd Amazone	180,- p st
Geelvoorhoofd Amazone	135,- p st
Dubbele Geelkop Amazone (Mexico)	135,- p st
Roodkop Amazones	wachtende
Kleine Oranjekeuf Kakatoe	175,- p st
Middel Oranjekeuf Kakatoe	200,- p st
Molskken Kakatoe	400,- p st
Middel Geelkeuf Kakatoe	400,- p st
Grote Geelkeuf Kakatoe	200,- p st
Grote Witkeuf Kakatoe	400,- p st
Zwarte Palmkakatoes	350,- p st
Edelpapegaaien, mannen (groen)	prijs op aanvraag
Edelpapegaaien, popen (rood)	250,- p st
Geelblauwe Ara's	350,- p st
Rode Geelvleugel Ara	300,- p st
Groenvleugel Ara	300,- p st
Grote Java Beo, sprekend	250,- p st
Middel Beo	300,- p st
Chinese Dwergkwartels	75,- p st
14,- p p bij 5 paar	12,- p p
Chinese Dwergkwartels, hennen	10,- p st
Rode Boskwartels	
20,- p p bij 5 paar	18,- p p
Witte Japanse Kogonkwartels	35,- p p
Zilver Chinese Dwergkwartels	
35,- p p bij 5 paar	30,- p p

Verder kunnen wij U aanbieden:	
Mooie kleine Capucijner Aapjes	150,- p st
Kleine Fekhoornaapjes	95,- p st
Kleine Groene Meerkataapjes	140,- p st
Kleine Rhetusaapjes	175,- p st
Blauwe Pauwen - Gele Goudfazanten - Kruising	
Box x Koningsfazant - Lady Amherst Fazanten -	
Glans Fazanten - Nepal Fazanten - Tenebrosis -	
Horsfield (bruinboest) Fazanten - Kroonkranen -	
Jufferkranen en Sariskranen.	
Smient-, Pijlstaart-, Casarca-, Carolina-tenden -	
Winter- en Zomertalingen - Grote Purperralen -	
Witte en Zwarte Zwanen.	

WIJ KOPEN ALLE SOORTEN FAZANTEN, BEHALVE BOSFAZANTEN.

Wissel

De